FARNÍ KRONIKA / ŠUMICE / 1857 - 1906

✝ stoj paměť naši sílit začíl, pra...

Pozoruj, lide můj, učení mého. Cokoli velikého
jsme slyšeli a poznali a co nám otcové naši vyprávěli,
nebudé to skryto před syny jejich v pokolení druhém!

Zl. 77.

V.

Episcopatus Olomucensis

Decanatus Hradisciensis

Parochia Schamnitensis

Series Parochorum

Parochi Schamnitensis Ecclesiae sequentes enumerantur

Ordo Parochorum	Nomina et Cognomina Parochorum Ecclesiae Schamnitensis
1.	Theodorus Wenceslaus Wenegamiz, hic loci Parochus existit ab anno 1695 usque ad annum 1702, die 8va Septembris hic loci obiit et sepultus est.
2.	Joannes Longinus Dionysius Borjanus Parochus ab anno 1702 usque ad annum 1707, die 23va Septembris obiit et sepultus est.
3.	Augustinus Antonius Franciscus Spatzil, Parochus hujus loci ab anno 1707 existit usque ad annum 1720 usque, transivit Strazniciam
4.	Joannes Thomas Burisch factus Parochus ab anno 1720 usque ad annum 1724, usque translatus Bilovicium, ubique mortuus est.
5.	Ignatius Xaverius, parochus Schamnitensis ab anno 1724 ex loco usque ad annum 1728, iterum translatus est Visnam, ubique mortuus est.
6.	Joannes Ferdinandus Urbanek factus parochus Schamnitensis 1729 usque ad annum 1767, die 9va Maii hic loci obiit et sepultus est.
7.	Josephus Sarander Frisica parochus Schamnitensis ab anno 1767 usque ad annum 1770, iterum transivit Moravo: Trebicum ubique mortuus est. (Cuiusnam parochus Nescimus)
8.	Joannes Lausch, parochus Schamnitensis ab anno 1770 usque ad annum 1773, die 8va Maji hic loci obiit et sepultus est.
9.	Franciscus Postel, parochus Schamnitensis ab anno 1773 usque ad annum 1793, die 29va Decembris hic loci in Domino obiit et sepultus est.
10.	Andreas Kollerradt, parochus Schamnitensis ab anno 1794 die 6va Martii inventus est, ante iii usque ad annum 1818, postea ablatus in Administratorem Capitularem Hradecensem Dominum Dominum Josephum Schwarz, et Hradecii obiit, ubique anno 1831 mortuus est.
11.	Josephus Sedlak, Moravus Hradisiensis, ab 18va Junii 1818 Administrator Parochiae Schamnitensis usque ad annum 1851, deinde factus Parochus, Dominus fervens et frugalis sacerdos, hic loci die 9va Novembris anni 1856 mortuus et sepultus est. Jubilatus 1856.
12.	Cyrillus Hyrmen, Moravus Nikolsburgensis, Capellanus Austerlitzensis, factus Parochus Schamnitensis, ex 28va Februarii anni 1857 installatus est. die 22 maji 1868 translatus est in Comendabile non cum concursu; Jubilatus 18 septembris 1881 in Domino defunctus est. Vice Rusnovski parochus Brodecensis ibam pro tempore Kamnitensis
13.	Leopoldus Polik, Moravus Olomucensis natus 15. mensis Junii 1827, parochus constitutus mensis maji 1868; ab 1877 27 administrator, die 17va 1886 decanus Mons Bradensis factus. Ten dnem Boleslavi radu + Mr. Brodec; dnem obcan v Mr. Brodě a Jamnicích. 4/8 1901. Jubilatus 50 annos sacerdot. 4/8 1903 na stálý odpočinek přeložen. Kříž od boha těžký a zlatý kříž z kamene od cizáků vypomenan.

✝ Který paměť naši sílíti ráčil, praví...

Pozoruj, lide můj, učení mého. Cokoli velikého jsme slyšeli a poznali a co nám otcové naši vyprávěli, nebud to skryto před syny jejich v pokolení druhém!

Ž. 77.

Ž.

Archidiœcesis Olomucensis

Decanatus Hunsbrodensis

Parochia Schumicensis.

Series Parochorum

Parochi Schumicensis Ecclesiæ sequentes extiterunt

Anno Curatus	Nomina et Cognomina Parochorum Ecclesiæ Schumicensis.
1.	Tobias Wenceslaus Wrzoganiz, hic loci Parochus exstitit ab anno 1695 usque ad annum 1702, die 8va Septembris hic loci obiit et sepultus est.
2.	Joannes Longinus Dionisius Barzenna Parochus ab anno 1702 usque ad annum 1707, die 23tia Septembris obiit et sepultus est.
3.	Augustinus Antonius Franciscus Ignatzit, Parochus hujus loci ab anno 1707 exstitit usque ad annum 1720 usque et transivit Straznicium.
4.	Joannes Thomas Bercsch factus Parochus ab anno 1720 usque ad annum 1734, ex post translatus Bilovicium, ibique mortuus est.
5.	Ignatius Klavizor, parochus Schumicensis ab anno 1734. exstitit usque ad annum 1738, tandem translatus est Visan, ibique mortuus est.
6.	Joannes Ferdinandus Urbanex factus parochus Schumicensis 1739 usque ad annum 1767, die 9tia Junii hic loci obiit et sepultus est.
7.	Josephus Sarcander Trjiska Triska parochus Schumicensis ab anno 1767 usque ad annum 1770, tandem transivit Moravo: Prussium, ibique mortuus est. (Quondam parochus Nieder-Lindenicensis.)
8.	Joannes Lauschi, parochus Schumicensis ab anno 1770 usque ad annum 1773, die 8va Maji hic loci obiit et sepultus est.
9.	Franciscus Dostal, parochus Schumicensis ab anno 1773 usque ad annum 1793, die 27tia Decembris hic loci in Domino obiit et sepultus est.
10.	Wenceslaus Kollovratex, parochus Schumicensis ab anno 1794, die 6to Martii inocestitus est, exstitit usque ad annum 1818, ex post assumsit in Administratorem Capellanum Hunsbrodensem Reverendum Dominum Josephum Sikorsky, et Hunsbrodi degens, ibique anno 1831 mortuus est.
11.	Josephus Sowitsch, Moravus Kaničensis, ab 15to Junii 1818 Administrator Parochiæ Schumicensis usque ad annum 1831, deinde factus Parochus, Decanus foraneus et Inspector scholarum trivialium, hic loci 9tia Novembris anni 1856 mortuus et sepultus est. Jubilatus 1856.
12.	Cyrillus Wyrubek, Moravus Nicolschicensis, Capellanus Austerlicensis, factus Parochus Schumicensis, die 25ta Februarii anni 1857 investitus est. die 28 maji 1868 translatus per commutationem cum successore Jubilatus, 18 septembris 1881 in Domino defunctus est Neo Rusenovii, parochia diœcesco Brencensis diam patronatus Komisia.
13.	Leopoldus Vrbik, Moravus Kremsirensis natus 15. novembris 1827, parochus constitutus mense maji 1868; ab. 1884 17/1 administrator, dem 17/10 1886 decanus Huno Brodensis factus. Člen okresní školní rady v Uh. Brodě; čestný občan v Uh. Brodě a Šumicích. 1/8. 1901. Jubilatus 50 annor. sacerdos. 1/6. 1903 na stálý odpočinek přeložat. Křížkem od Boha těžkým a zlatým křížem s korunou od císaře vyznamenán.

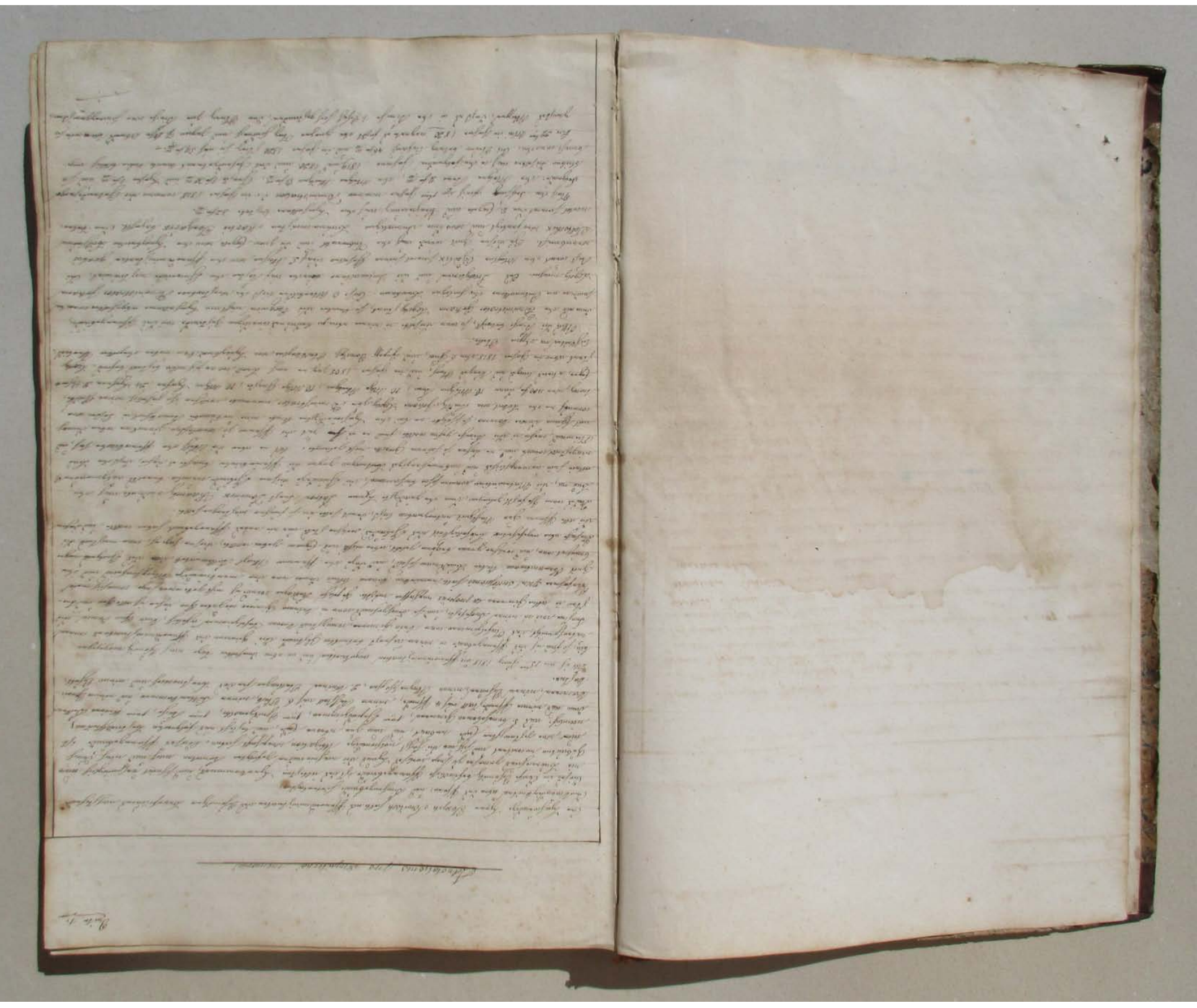

Abrolationes pro sempiterna memoria

Der hochwürdige Herr Joseph Novitsch hat als Pfarrverwalter der Pfarrkirche Unserer Lieben Frau [illegible] Wohlwürdigkeiten über das Pfarr- und Dienstgebäude Protokoll:

Dieses im Ortsteil Schmitz befindliche Pfarrgebäude ist der ältesten Überlieferung, und scheint ursprünglich nur ein Lustrumhaus gewesen zu sein, welches Haus die nachfolgenden Besitzer nach und nach durch Gebäude vermehrt und sich um die höchst nothwendige Abigation verschafft haben. Dieses Pfarrgebäude ist nur an zwei Enden erbaut, und nur zum einen Ende, und besteht aus folgenden Bestandtheilen, nämlich: aus 5. bewohnbaren Zimmern, 1mo Speisezimmer, 1mo Schlafgemächer, 1mo Küche, 1mo kleinen Gelasse, und einem Pferdestall auf 4 Pferde, einem Kuhstall auf 6. Stück, einem Futterkammer und einem Schweinstall, einem Schopfen, 2. kleinen Stallungen für das Geflügel und einem Schüttboden.

Als ich am 15ten Juny 1818 die Pfarrvicariatsstelle angetreten und an ebenes Dasselbe Tage nach Schmitz eingezogen bin, so fand ich das Pfarrgebäude in einem äußerst entmüthigen Zustande. Die Zimmer des Pfarrverwalters waren unbewohnbar, das Speisezimmer war kein Zimmer, sondern kleines Taglzimmer zugleich, kein Ofen vorhanden, die Fenster waren in einem Bruchstücke, und so durchgehends waren in keinem Zimmer ein ganzer Ofen, daher ich alle Öfen und Fenster in allen Zimmern auf propriis anschaffen mußte. Ich glaube Kundigen würde ich nicht gelogen haben, wenn ich mich dahin aussprechen hätte, man könnte keinen Raum. Allein dann war dies mangelhafte Wohnungsfriedl und ohne Zweifel Ursachen dieses Lustrumhaus schuld, und daß ein Pfarrer Stadt Bellamarsch, dem das Gedeihen sorgen müßte, und verlangen, gerne bequem gehabt, oder nicht auf Eigenem gebaut wollte, diesen sagen, so muß mich die Frage ohne angeführter Leichtigkeit des Gebäudes, welches stets nur ein rauhes Pfarrgebäude haben wollte, und dagegen die alte Pfarrei zur Wohnzeit aufzugeben bisch, damit solche den so frühen niederzugehen hatte.

Auch war es gelungen, daß ein gnädigster Herr Patron Fürst Dominik Kaunitz, wendete auf ein Lud zu, die Wohnzimmer wenigstens herzustellen, die Gemächer dieses Gebäudes, so ohne bereits ausgemauert, allein ganz nachlässig und unbarmherzigst Lettungen gegen die Pfarrkinder bewohnt dieses, daß ein Lud niedergestellt wurde und er dieses zu seinem Gerichte nicht gebrauchte. Als er aber die Stelle ein Pfarrkinder sah, und Niemand mehr in die Kirche gehen wollte, fand er es für gut die Pfarrei zu verlassen. Indem er aber durch mit Pfarrer dieses Lorenz, so schlichte er bei ein hochwürdigsten Bischofe eine unbemerkte Barmherzigkeit in Gestalt, was wonach er ein Lotel von einem Johann Legely, gewesen Administrator, verwendete, welchen ich zufolge eine Pfarrbriefe von 400 fl, dann 10. Metzen Korn, 10. Metzen Weizen, 10. Metzen Gerste, 10. Metzen Hafer, 24. Fuhren Heu, 2. Fuhren Stroh, ein Hand lange und kurzes Pferd, und im Jahre 1805 zog er nach Lorenz, wo er sich aber bestimmt befand. Legely starb aber im Jahre 1818 den 6. Juni, und Joseph Novitsch Pfarrverwalter von Hinzberg kam unter obgemeldeten Verbiedingungen dessen Stelle.

Was die Kirche betrifft, so war dieselbe in einem ebenso bedauernswürdigen Zustande wie das Pfarrgebäude, denn als der Administrator Johann Legely starb, so konnten die Exequien nicht von Geistlichen abgehalten werden, sondern von Mitmachern der heiligen Landkirche. Eine Allerbildung trifft den verstorbenen Administrator Johann Legely machen. Das Presbyterium und die Mitmachkirche wurden auf Kosten der Pfarrkinder ausgebessert. Die Kost wurde den Meistern Obadlik gemacht, seine Schulden durch 5. Monate, wie der Pfarradministrator gratis verabreicht. Zu diesem Zweck wurde auch der Tabernakel und die zwei Engel, von der Hinzberger Kirchen Tischler verfertigt und von dem damaligen Landmeister Martin Zerhartik bezahlt. Dem Tabernakel fehlt die 2. Engel und Vergoldung auf ihre Schuldenlasten Kosten 2c.

Nach der Schätzung stieg in ihre Jahre meines Administration d.i. im Jahre 1818 wenn die Pfarrkinder folgender: ein Metzen Korn 2 fl 2c, ein Metzen Weizen 2 fl 2c, Gerste 1 fl 20 2c und Hafer 1 fl 2c und so blieben dieselben auch in den folgenden Jahren 1819 und 1820. und eine Scheuerzeit konnte kaum billig angemacht werden. Die Steuer betrug beiläufig 46 fl 2c und im Jahre 1820 stieg sie auf 57 fl 2c.

Am 29ten Mai im Jahre 1820 wagte es Gott ein gnädiger Tag hindurch und gegen 7 Uhr abends kam ein so gewaltiges Wetter, daß es in den Kirche 1. Schuh hoch gestanden, der Thurm zur Kirche war einzugestürzt,

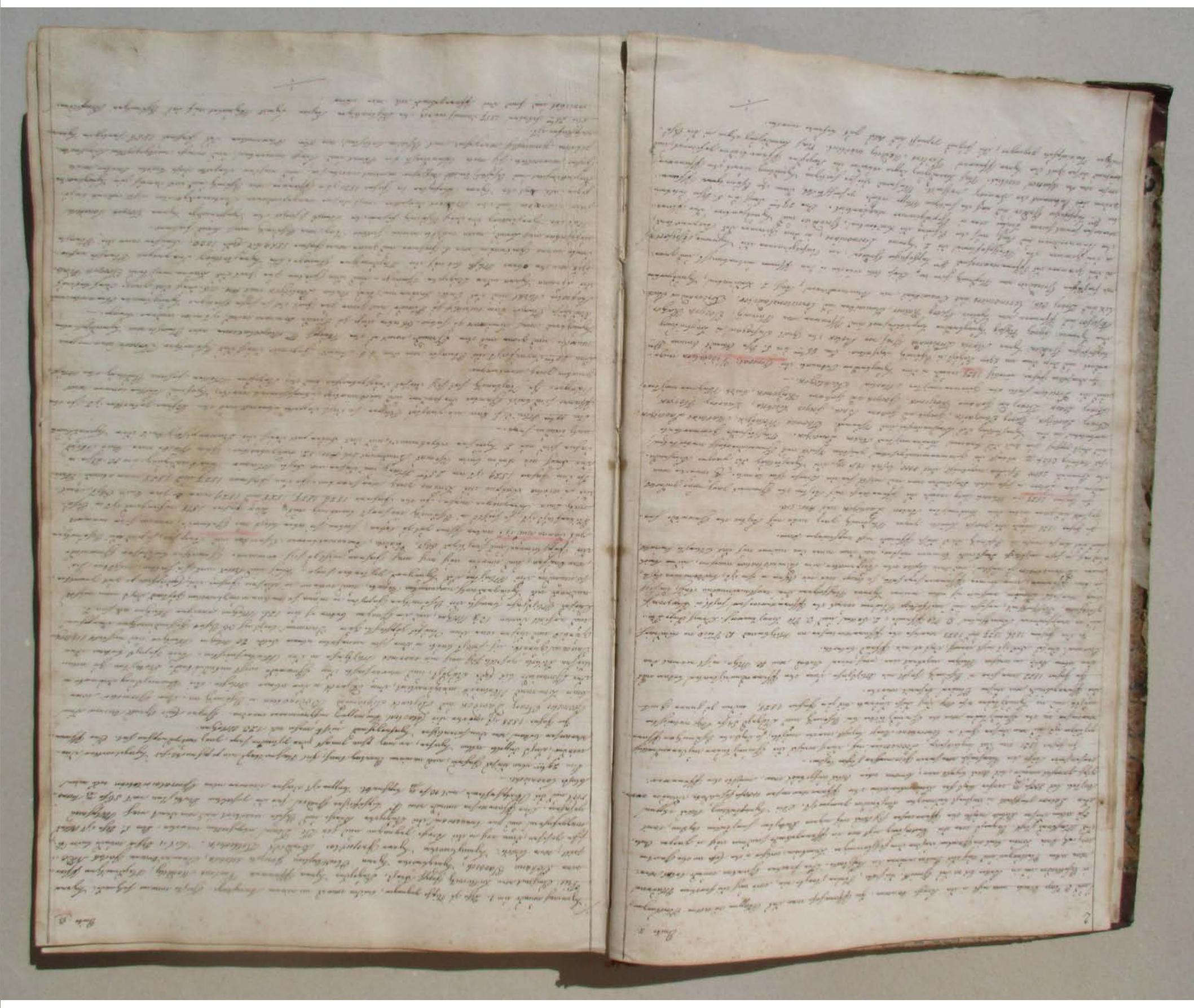

2

und 8 Tage blieb man nicht in der Kirche beisammen. Der Pfarrer hatte nun das Pfarrgut in mehrere Stellungen, in Pachtung und in Bestand bis zu dem Schmied. Die alte Pfarrer stürzte ein, wie auch die hiesige Pfarrer und zwar alle Pachtungen und das alte Brauhaus in Bestand. Der hiesige Pfarrer wurde total von: zwei alten Pachtungen und das alte Brauhaus in Bestand. Das

Hymnus wurde am 1. Sep. zu Grabe getragen, welchen man in einem Trauerzuge. Geistlichkeit nahm Theil. Hyrer Vice-Dechant von Lettowitz Herr Dürst, Kaplan Herr Schumann Vincenz Mandelly, Stadtpfarrer Herr Johann Jarosch, Hauptlehrer Herr Stadtkaplan Joseph Mellila, Dominikaner Jacob Nado.. pell, von Lidek: Hauptlehrer Herr Gregorek Benedict Dellschek. Leider wurde heute Regen gesehen, dem noch in die Kirche gegangen und ein Te Deum abgehalten wurde. Am 5. Sep. ist Alles weggeschafft und per Frachtwagen die Kleider. Bücher und Schule wurden dort nach Altschwan gesandt. Der Schmerzens wurde von Sr. Exzellenz Graden für die geleisteten Dienste mit 50 fl. CM. und die Kirchenschaden mit 10 fl. bezahlt. Dagegen ist dieser immer eine Generalinventarien und nicht blosse Canonicke.—

Am 29ten war dieses Jahres, noch in einem Quartal Trauer, fiel Nachmittags ein so schrecklicher Hagelwetter dass, dass Dorfe alle Fenster, so man sehen gemäst oder gebunden sind, ganz ausgeschlagen hat. Der Schmerzensmann bekam von dem fürstlichen Brauerzehnt nicht mehr als 120. Metzen.

Im Jahre 1828 ist wieder die Catastral-Vermessung unternommen worden. Herren Commissär waren Herr Geometer Franz Davidek und Adjunkt Sigismund Bodenstein in Schönitz. Der Geometer war beim Herrn Moberik einquartiert, der Adjunkt in dem alten Meierhofe. Die Vermessung dauerte in der Schweiz bis Ende August, und verursachte dem Schweiz nicht unbedeutende Kosten. Zu allem dieses Übel gesellte sich noch ein enormer Wasserfluss in den Monaten August. Beim Anfang betrug der Saamen-Zinsen, ich selbst baute in dem schon vermessenen ebenen Felde 20. Metzen Weizen und erhielt 1½ Metzen zurück und dieser war dem Unkraut zugeschlagen. Zum Vermessen brauchte ich 36. Schock Brennholzstangen dazu und erhielt dafür 13½ Metzen, und im Ganzen betrug ich der 125. Metzen gemischter Weizen und Korn.

Dieser Wasserfluss brachte die Schmitzer Herrschaft in einen so bedauernswerthen Zustand, dass man nicht anders als Hungersnoth erwarten konnte, und wären wir diesen Jahre die Erdäpfel so gut gerathen, so würden die Menschen der Hungersnoth gestorben sein. Kleie und Mehl wurde hier fertig, nachdem sie verkauften, und wurden nach noch mehr Jahren nicht zu sich kommen. Schmerzlich bei diesen Schmerzen die Besitzlosen und junge Leute, Kinder, Bronnenbrenner, Schneider und Burschen, so sind die Schmitzer gut daran und ist unter Ihnen gut zu leben; haben sie eben bloss nur Gebäude, wenn sie nämlich Ackerfeld ist, so fristet in Schmitz ein Arbeiter bereits aus. Vom Jahre 1818 rechnungsmässig ist in Schmitz kein Zuzugen mehr. In den Jahren 1826, 1827, 1828 und 1829 waren es gar kein Ost, weil die Ernten ausfielen in Dörfern ganz Mangelhaft. In den Jahren 1827 und 1828 waren eben Mittel. In dem Jahre 1829 ist am 25ten Mai und dieser am letzten Mai die Einsegnung um 10 Uhr in der Kirche mit dem neuen Schmied Bernhard aus Ko: 83. eingesegnet. Zum Glücke war das Wetter, dass sich nur 2. Bräuten abgebrannt, und der Bräutigam soll dann die Bräuten nach Hause geführt.

Am 18ten Mai dieses Jahres mit großen Mühen, so dass Ingrette übernacht und den Schmerz getrieben ist. In den Schmerzen sind beide Schenken der Jungen und Nachmittags übersehen worden, Hofmann Bettler waren auch Schuppen. In Nachmittag hat sich dieses Unglücksfall und den Nachbarn Mitten Schmerzen Änderung oder Besserung gezeigt, Wetterungen.

Am 25ten darauf ist der Blitzschlag von dem 6.6. Amt: Jaginiec durch das Schmitzer Dorfe vorgegangen und zwar und den Schmiede, weil er den Knecht Th. Majcolatrom, mit Pferden Hundeschlag und auch Kummer zu haben. Ob eben dieser zu Hause bekommen wird, ist Ungewiss. —

Und diese Blitzschlag kam wirklich zu Hause und zwar zur Zeit der so sehr Gläubigen Hauptleuten Ehrenwerten Stadtrichter und der Amts: Kuramministrator Herrn Lachtzer was Ko: 116. durch dies zwei Unglücksfälle der Herrn Herrn ohne Augenblick Schmerzen- und ein Gebäude zu Zeit des Brandes ausfindig Eigentum Blitzes, von der obern Mühle bis nach der Nagelschmiedes Schmerzen. Die Herrschaftung der zweiten Blitzes erfuhr eine Zeitmaß von 5. Jahren und zwar vom Jahre 1824 bis Ende 1828. Früher war die Blitzes aufgehoben auch Land, man machte einen Gelben Ring, vom Schmitz mehr Land frei.

Mit der Herrschaftung der durch Schmitz fließenden Bäche schreibt der Herrschaftige Herrn Eigentümer Sacchetti Prinz Alexander, und der Wasserbau dazu, weil diese so mangelhaften Naturwidrigkeiten nicht wieder beizu-gegen. Als dass der Herrn Eigentümer im Jahre 1821, die Schmitzer, vom Schmitz und dort ebenso zum Herrschaftlichen Forstamt Schatz Meister Aufseher ernannt wurden, und machten, dass diese beiden Bäche, wie es Jahre umwandelte, sich wieder Schmerzen der Bauer und Leute wurden, und manche wüstgegangene Häuser zu gemeinlich vergrößert, mit Schaden belastet, von den Flammen des Jahres 1856. Jährigen Herrn wiederhergestellt ist.

Am 25ten Februar 1857 Jahres wurde der Lüftenlichen Kaplan Herrn Alexander auf das Schmitzer Kapitum investiert und fand das Schmerzensbrand wieder aus.

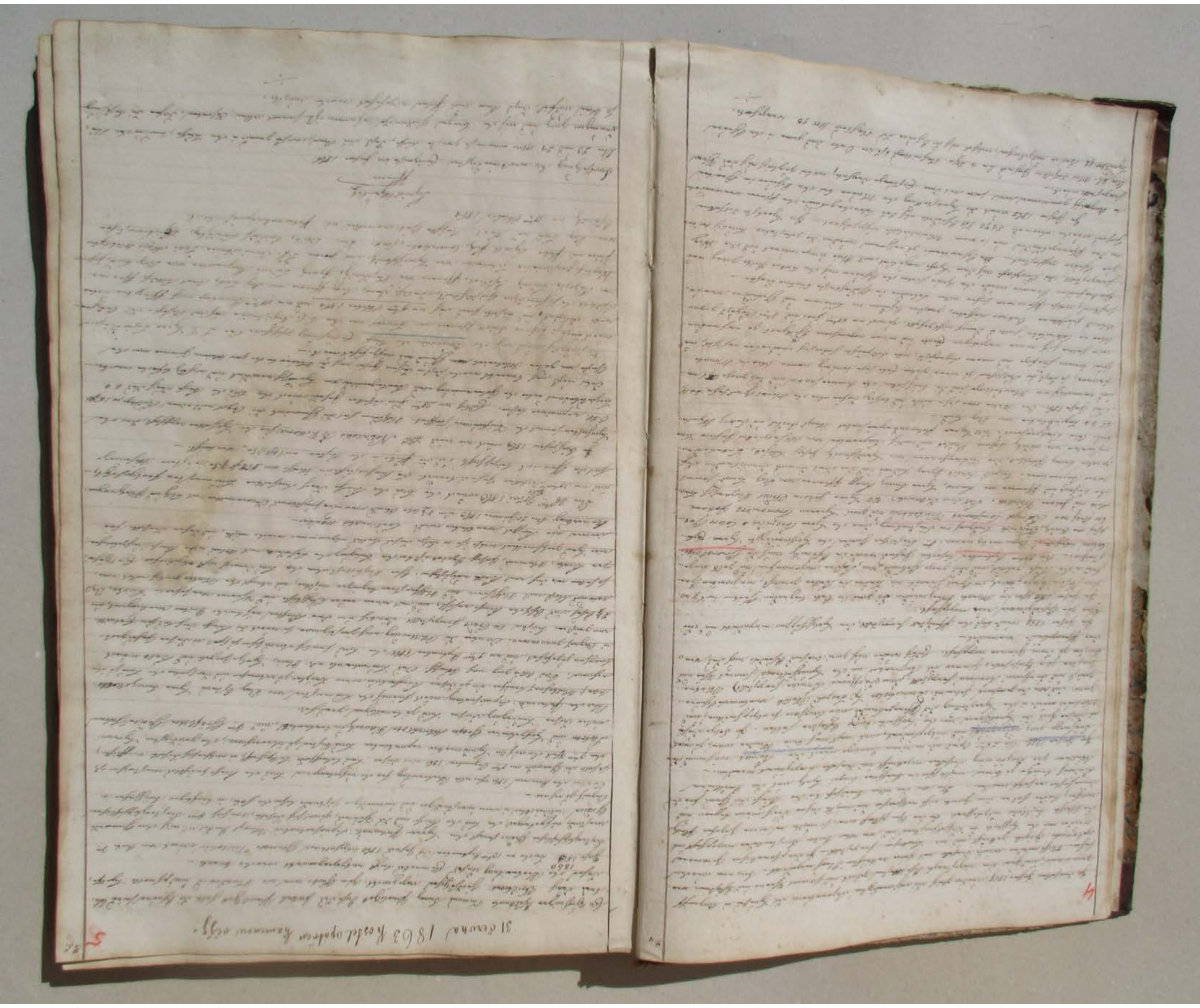

Im Jahre 1857 wurden zuerst die nothwendigsten Reparaturen des Hauptes in Angriff genommen, und zwar der ringförmige Schlußstein gebrochen und sammt Pfeiler und Schlußstein neu gemauert, und zwar der ringförmige Schlußstein mit Pfeiler neu gestellt. Hierauf wurden die Pfeiler wieder rund ausgebrochen und mit Pfeiler neu gestellt. Im ganzen wurden gebrannte Ziegel gebraucht und neu Lowlaßen hergestellt. Die ganzen Gewölbe und Wände wo der Hauptsitz der Kopfstützen und von allen Seiten Ziegel ausgebrochen und die schlechte Zusammenmauerung ausgebessert. Da der Chor schlecht war, so mußte er neue Zugsteine erhalten und mußte dieser durch neue Bogen und Mauern, wieder fest an dem Gewölbe nicht nothwendig und mußte dieser durch neue Bogen und Mauerpfeiler versetzt werden. Um etwa die alten Grundsätze bei der Reparatur des Chores für die Nachkommen zu bewahren, mußte etwas ein Kreuzer Zweig aus der Fensterwand zu Erzeugung Zwecken verwendet und Zwecken umgewendet werden. –

Im Jahre 1858. Im 2ten Jahre ist an einem Sonntage wegen der Kommunion während der Messe ganz unerwartet und unglücklicherweise, wenn man auch Ursache Pfeiler, zu welch Kreuzer in dieser Zeit die Gewölbe, von der Hauptseite Bogen, Schlußstein Pfeiler. Im Jahre dieses Wirkungs wurde in der Herstellung des Pfarrgebäudes eine bedeutende Reparatur: Administrator Joh. Anton Wirth mehrere Schäden geprüft und die offenen Arbeiten hergestellt, denn die offenen Dachziegel hergestellt, Wirtschaftsgebäude, Zimmer der Kapellen und der Hauptsächlich Gewölbe und Dach zu Zimmer gut Schiefer, Zimmer der Kapellen und Dach zu Zimmer ausgebessert. Endlich wurden noch zwei Brunnen und Schindeln auf das Pfarrgebäude verwendet. –

Im Jahre 1859 wurde blos das Pfarrhaus hergestellt, der Hofschoppen ausgebessert und die Thür zum Schindgewölbe neu ausgebessert.

Im Jahre 1860 schon im Monate März wurden die zwei in Orte liegenden Pfarrhäuser mit zwei Stuben ausgezimmert, im April hierauf die Dächer in Kalk gemacht, die zweite Scheune wieder Ziegel gebaut, und das ganze Gebäude neu, Dach neu ausgebessert und gut ausgestrichen. – Am 17ten September besuchte Jahrend wieder in Schmitz auch die Generalvisitation wegen Pfarrer: Im 2ten Sonntage: Die Firmung wurde von Hochwürdigsten Herrn Erzbischof von Köln, Friedrich Wilhelm von Geissel, dem Herrn Coadjutor a Latere Geistlichen Rath und Domkapitular Wilhelm und zwei Herren Ceremonieren Johann Klick und Johann Weinlich. Auf dem Exercitium: Alle Herren Johann Friedl Kaplan, Lehrer Ernst und Schuman von Lucas, Herrn Franz Xaver Schuman von Stadt. Lend. nimmt Kapellen Lehrer – Legend Wirth, Franz Xaver und Ein Amt Dienst Administrator Franz Schuster, Ein Ordensschwester von Hardtscheid Jahrs Kategeten, Lehrer und Administrator von Wirth Schuman Brüder und Nichte Kapellen von Kategeten Jahrs Lehrer. Ein Kirchenvorstand: Alle Herren Gemeindevorsteher Wagel Peter und Franz Schuster Kirchenrechner von Stadt. Lend. –

Im Jahre 1861. Im Monate von sehr milder und kalter, darauf aber im Monat April sehr kalt und vorzüglich von Blumenkulturen sind die Früchte aber Sommer sehr viel und das ganze Obst vorzüglich, so daß die Früchte für einen guten Ertrag sehr beträchtlich waren. Aber im Monate Juni Sommer heftiger und warmer Regenzeit, aber dadurch sehr wenig Heu und wir hatten sich einen vorzüglichen Ernte und einen vorzüglichen Schnitt zu verschaffen. Es durch nicht gefehlt, zuerst am 8ten Juni und 8ten August zwei Wolkenbrüchen Ortwar wüteten, zwei Schäden an Bäumen und Gebäuden verursachten, welche Schäden sicher etwas bedeutend in Gedächtniß bleiben dürften. –

Im Frühjahr Sommer wurden die Bäume Kirchen der Schulen auch die kleinen Orte ganz und ganz ausgebessert, die Dachziegel auf dem Hofe angebracht, mit Steinen ausgemauert und die Mauer der Schulen ausgebessert. – Im Schmitzbach zu verschaffen wurden die zahlreichen Kreuzes der Pfarrgebäude und in einem Wirtschaftsgebäude aufgerichtet. – Im Hauptsitz dieses Jahrs wurden abermals 5476 Stck Schindeln auf das Pfarrgebäude der Schulen verwendet.

Im Jahre 1862 wurde die Herrichtung der Mauern bei den Schulen im Garten in Angriff genommen und soll selbe mit dem Einsturze drohen, wobei zugleich auch das Thor hergestellt wurde. –

Am 26. Mai dieses Jahres und am 4. Sonntage Nachmittags ist im Orte und zwar in der Schule Lend No: 92 Feuer ausgebrochen, welches auch die Schule der Nachbarn No: 90 verzehrte.

31 Čerwna 1863 Kostel opátřen kamenow wěžj.

Ze zřícenjny Schlemak Wincenc Franz Prokopp Josef Jakob Prokopp hutě di Schwarzenberg. Brad Wesj Triebions: Gadschlgsch nagjmeldt. Gjm Gfader war ein Schwarzwald und gesmolte Gjsch, daher die Abarbeitung dieses Gemeindes nicht unterzugmirbt werden konnte.—

Jahr 1860 Letzter am 10ten September des Jahres 1860 abgehaltener Generale Visitation wurde von Seite Sr. Hochfürstlichen Gnaden Herrn Erzbischof: Schwarzenberg Wenzl Josef ein auf dem Gemeindemarkte aufgetragen, die Kirche und die Schwarzwald, worin sich dieselbe befindet, worin Sr. Hochfürstlichen Gnaden entschlossen, in einem zweckdienlichen und zweckmässigen Gebäude besser zu machen, in künftigen Frühjahre in Angriff zu nehmen.—

Es wurde die Sommer 1861 schon alle Anstalten für die aufgetragene Neu der Kirche gemacht, was daraus ist, es hatte die Gemeinde am 1ten September 1861 eine diese Neu betreffende Bittschrift, in welcher dieselbe vorgestellt, die 9te Theil der auf die Herstellung verwendeten Neubaukosten zu übernehmen, die gnädigsten Herrn Patron und Hochwohlgeborn Grafen Albrecht von Kaunitz zu unterbreiten, und Sr. Gräflichen Gnaden Herrn unter diesen Bedingungen diesen Bau zu bewilligen geruhet.

Nach der Antwort: Sprüchentag wurde hierauf der Bau ausgeschrieben, von Alois Ostrau Herr Franz 1660 Kl. f. Wolbehof, Baumeister, der zu diesem Bau einen Kaufleuten zu unternehmen und darauf der Bau zu übernehmen. Der Alois ging auf Akkord. Das Baumaterial als: Stein, Holz, Ziegel und Kalk wurde bereits gesichert, und am 9ten September 1862 der Bau heuriger Schwarzwald zu spät in diesen Herbst in Angriff genommen. Da aber die Witterung noch zuzuwarten, so wurde die Kirche durch das zu Fundamente ausgegrabene Erdreich 4 Grad hergestellt, nämlich um drei Stufen aufbrechen. Unter Mauerung, die 2½ Schuh dicke Kirche erhielt, und mit warmen Dachstuhl und Schwarzwald versehen. Leider, daß wir uns bloß mit Stellfärmen und Stellfenstern begnügen mussten, und obwohl der Winter gerichtlich milde war, so hatten wir doch viel Kalk nachzuholen. Ohne Anglöckastuhlen der Bau dennoch nicht abgeschlossen. Die Bösi gen Leute, Blumen, Josef Prudat, ist beiden Bestrebungen der Schwarzwald mit Mut in die Kirche hineinzubringen, ein Bau geschwindet, welche ihr in Salz durch Kalk abgemauert werden mussten, und dieser durchaus sie immer nie Kriegel verbleiben wird. Continuatio segnatur—

Kunnerbeg. Am 20 Januar 1863 um 4½ Uhr Abends waren wir zusammen Sacramentes mit Holz und Stangen und am 31ten dieselben Schwarzwald bauen. Die Kirchenstühle in Werth von 202 fl 75 kr. in öffentlicher Versteigerung hat die Gemeinde bezahlt, und die Stühle in die Kirche mit 1403 kr. verkauft.—

Im Frühjahre 1864 wurde ein neues Bild Nicolaus B. V. Maria für den Hochaltar angekauft, dann der Hochaltar-Tabernakel und Kirchenbank hergestellt. Ausserdem hat die Gemeinde die Orgel mit einem Kosten von 16 fl O. W. bezahlen lassen. Endlich am 28ten Juni desselben Jahres wurde der Bau der Kirche durch das E. E. Erzdechant unter der Gutmeinung eines Ausgemeinde von Hynčitz vollendet und eifrig besucht worden.—

Dabei muss noch bemerkt werden, dass in diesem Jahre noch die Mauer bei den zwei Kirchen Gärten von zehn Metern Grund aufgeführt wurde.—

Zuletzt muss noch der Benediction der Kirche Erwähnung geschehen. Der E. E. Herr Erzdechant machte sich zu diesem Zweck Herrn Franz von Lucow, den E. E. Dechant von Hynčitz, und dieselbe fand auf den 9ten Oktober 1864 nach dem 11ten Sonntage nach Pfingsten unter Assistenz der hiesigen Geistlichkeit, nämlich: Franz Xaver Pfarrer von Kg. Lhota, dem Bittschr. Pfarr von Kunzegk, Ludwig Schobert, Pfarrer von Nyčnitz, Franz Lukes Kaplan von Kg. Lhota, Josef Kastl, pensionirten Schullehrer von Hynčitz und meinem E. E. Dechanten, Franz Xaver Pfarrer und Pfarr Hynčitz, bewerkstelligt, und: Dem Leidte, Kirchenvorstehern, Schulkinder, Lehrer von Kg. Lhota und dem Besitzer Gutsverwalter und Gutsverwaltungsaufseher.

Hynčitz am 17ten Oktober 1864

Lukas Wynalek
Pfarrer

Fortsetzung der merkwürdigsten Ereignisse im Jahre 1866.

Am 23 und 24 Mai waren so grosse Wasser, dass das Bach sowohl gewaltig in den Teiche, und in den Mühlgraben ganz und auf der Bregnal Gutswiesen aufgenommen ist. Jedoch allen Schaden, dass die Teiche so klein wurden, dass kein auch Schaden wiederfahren konnte.

6. 6

Am 18ten Juni 1866 hat sich uns und den Rthen dieses Stadtamtes Oesterreichische Kriegserklärt

31. Května. 1868 Na Boží hod Svatého Ducha 9 So.

Tehdáž se tedy stalo, že bědný a opatrný pan farář byvše vy-
rušen rozmrzený domácími záležitostmi, obzvláštně příčinou ne-
opatrné cizí hospodyně Kateřiny (Kozové), která se tak zběsile do
záležitostí duchovní správy farnosti Sumické míchala, – domoci
bůh konsistoří Olomouckou aby na benefícium zdejší resignoval,
a v mezi volbě jakožto na patronátě pana hraběte M.
berka Kaunice-nachazejícího, sobě komendata vyvolil.
Přišel sem 29.to května 1868 v pátek odpoledne o 6.té hodině
do Sumic. Farníci se školní mládeží mu vyšli až ke kříži
na dolním konci z muzikou naproti, a po vzdálení školačky
jedné a pozdravení předslavenska ubíral se průvod zvoona
do chrámu páně, kdežto sem se mojím farníkům z Kagatelně
jakožto nový farář představoval, načež následovalo sv. požehnání
s Velebnou svátostí.

Já Leopold Vrbík zdejší nebrdný farář pocházím z Kroměříže, narodil
sem se 15 listopadu 1827 Zámečí. Gymnasium sem absolvoval i ma
filosofii sem absolvoval v Mikulově a po vykonaných studiích theologic
kých v Olomouci byl sem 1. srpna 1851 kardinálem Maximilianem
Joselem Somerau do Dítků na kněze se vysvěcen, kolaborátorem
Aneb po vysvěcení sem byl poslán do Sumic za kooperatora a zůstal
sem zde až do smrti pana faráře Václava Josefa Sorici († listopadu
do 1856. Po skončené zdejší administratury sem se zůstal budu
cího roku opět administrátorem ve Sumicích. Odtud sem přišel na
Kradly za kooperatora do Holice, a na Vlný rok 1857 v Olomouci
se ocitl kaplanem v Uh. Brodě. Po dvouletém kaplanování tamo
sejí přišel sem 19 června 1867 do Slavského Konzistoria prvního
místa vedle zaměstnání Dr. Františka Jiřího v Olomouci biskupství. Odtud sem
komendoval do Sumic.

Téhož roku l. 1868, 15 května vypukl v Sumicích oheň o 1. h.
Ptáci v noci v Františka Nehlíčka, a vyhořel sy Němec. Pak byl oheň
na faretě farář přenesen na č. 18 u Tomáše Šefce hořelo až poll.
čtvrté u Zámyslíka, potom zůstaly stodoly dole, a pak šel se oheň ce-
lým podzámím kdežto celá farna i se všemi hospodářskými stavení
zapalem šla. Škody utrpěl pan farář mnohem! Mimo toho
ho tavala než se počaly stodoly zdvíhat na celé faře pokrývat.
Ubohý p. farář stavěl mnoho jiný zlymu nebo nepřátelé. – Pozna-
mejme tyto u mnohých jiných krajení, odhodlal se bědný farář se mnou
hromadovat, což se tedy stalo předtím vyměnou ze 268 zl. na zprovy

8

Tehdáž se tedy stalo, že bedlivý a opatrný pan farář byvši vy-
rušen rozmrzený domácími záležitostmi, obzvláštně příčinou ne-
opatrné svojí hospodyně Kateřiny (Tomášková Božové), která se taky žárlivě do
záležitostí duchovní správy farnosti Šumické míchala, – donucen
byl konsistoři Olomouckou aby na beneficium zdejší resignuo-
val, a v mojí osobě jakožto na patronatě pana hraběte Al-
berta Kaunice se nacházejícího, sobě komutanta vyvolil.
Zavítal sem 29to května 1868 v pátek odpoledne o 6té hodině
do Šumic. Furnici se školní mládeží mě vyšli až ke kříži
na dolním konci z musikou naproti, a po oslovení školačky
jedné a pozdravení představenstva ubíral se průvod zvoona
do chrámu páně, kdežto sem se mojím farníkům z kazatelně
jakožto nový farář představoval, načež následovalo sv. požehnání
s Velebnou Svátostí.
Já Leopold Vrbík zdejší nehodný farář pocházím z Kroměříže, narodil
sem se 13 listopadu 1827 tamtéž. Gymnasium sem studoval doma
filosofii sem absolvoval v Mikulově a po vykonaných studiích theologic-
kých v Olomouci, byl sem 1. srpna 1851 kardinálem Maximilianem
Josefem Somerau do Dětk na kněze sv. církve katolické posvěcen.
Hned po vysvěcení sem byl poslán do Šumic za kooperatora a ostal
sem zde až do smrti pana faráře a děkana Josefa Sovice (3 listopa-
du 1856. Po skončené zdejší administratury sem se ostal budou-
cího roku opět administratorem ve Straní. Odtud sem přišel na
krátky čas za kooperatora do Holice u Olomouce; a na Nový rok 1857 ušel sem
se stal kaplanem v Uh. Brodě. Po desíti letem kaplanování tam-
též, přišel sem 14 června 1867 za faráře do Nového Rousínova (rodného
místa našeho Dr. Františka Sušila) v Brněnské diecesi. Odtud sem
komutoval do Šumic.
Téhož roku t. 1868, 15 března vypukl u Šumických oheň o 1. ho-
dině v noci u Franeka Sklíčka, a vyhořel tři stoření. Pak byl oheň
na farské faráři přenešen na čís 18 u Tomáše Šefca hořelo až po 4.
čís u Zaupacha, potom ještě dvě stodoly dole; a pak stahl se oheň ce-
lým podfářím kdežto celá fara i se všemi hospodářskými stavení
popelem lehla. Škodu utrpěl pan farář neramnou! Mimo toho zlou
ho tavala než se počaly střechy střídlicemi na celé faře pokrývati.
Ubohý p. farář stavěl mezy ohny aby na něho nepršelo! – Prome-
nade bylo a mnohých jiných trapení, odhodlal se tedy raději se mnou
komutovat; což se taky stalo, podfx vymínku ze 268 zl. na opravy

farských darmi z vlastního jmění vynaložím, kterýžto poplatek
P. Tynubek platiti se zdráhal. Tedy cum ja byl tím vyhnán bez
cím odtažen. Dobří tedy dle časy cum zde Dvůr zřízen v 1882 za
zil. Smuka "Dan Probošt da Farář Sumic. ukáží jak mnoho cum již
mnoh na farské stavení vynaložil. Již nedaleko 1000 zlatými do
fary obrátil, a budou zde věčné opravy. Hned po ohni byl umy.
nek celou faru vystřebal a znova na jedno poschodí vystavěti. Po.
hužel pan P. Tynubek se proti tomu plánu zdráhal. Následkem toho
jsou stavení rozsahlé a střechy tajdy druhy neb tedy rok vyžadují
opravy přes to zlatých.

Přehazuje na dýmy kostelní, opakuji, že farský kostel, který měl
dřevěnou věž na způsob kolabníku v dobách hospodářských
dvorech, byl v letech 1863-1867 připraven, zvýšen a prodloužen,
a opatřen věžní kouřkou kuglou. Na věži se postavily ocelové
kovové hodiny (natažitelné) tak P. 1868 stavené ve Vodiv od hodináře Jiřičky.
Tyto hodiny mají konstrukci, že mohou po každé čtvrthodiny
čtvrtě a hodiny bíti. Ovšem už byly často opravovaný. Taky
jsem zřídil zlatenku a pomstil na obci a svaveln hodiny
pozlatit a pokryl s pomsty, že už nejsou kostelníkem. — Ulek.
Do věž 1873 byly se zavěsily petrolejové lampy do kostela na oci
ceny a cíc ciferník atd. Který zahrnin byly za 150 zl. zbudovan
nové dvoříce nebolit vnitřku krásny byly plnivat 190 zl.
obrazy kostela darovaný. Fahany opravovaně !! a vubec
hlídá se na zvídlený kostel. Věž kostelní nový. — Kancelář.
1 srpna 1869 byl zřízen novorečený kněz P. Florian Tomek
nebozjící z Ústeckého mlýna Pomácie.

Zpřízna 1870 na 18 neděli po sv. Duchu zapsala Zeleny Mlýnec
a ukončeno nátin se Tomáš. Ustanovení bylo vnitřní celá
farnost brala příčil na sv misii; byl kazatel Jan 900.
Misionáři byly P. Pilnus, Tomek Angel a Tomáš z Litoměřic.
1871 na začátku října konala se opět Renovace sv. misie
misionáři byly: Tomek Angel a P. Blake. Ustanovení
Sekaní. Zvláštní ovšem se misie 1878, předsp. Tomáš
pomáhal P. Supuin Wolfram Mamený kněz nejprvé hernikomlova
a Hodinovem. Tento se kněz nedal Pavel Šuca v Sumic
čís 77 na dvě obrazy Ma ale s sou Kogel Šuca postavil. Na
nejprvní s Ježíšem Jesu kostela kněze jest lepšovan Kapl. Sal

20 zl. který jest uložen na úroky v záložni obecnice v Ústí Anděla
jíž obnáší z úrokami 1882 31/12. 35 zl. 97 kr.

Fundace jsou založeny za Václava Kolernatka odpůsobo farář bývalého

1. z kapitálu	89 zl.	12 kr.
2. Sl. za Pavla Šefra	100 zl.	
3. dále se ~~[illegible]~~ založila fundaci za Josefa Vacatina a ceda	100 zl.	
4. peníz za Anna Ulkovou z celý cedz	75 zl.	
5. Kapitálů ma kostel v stát. obligaci	762 zl.	91 kr. 5/10.
6. " " u soukromých	175 zl.	46 kr. 2/10.
7. cena pozemku	56 zl.	
8. obligace za dlužné kostelní stříbro v 1881.	123 zl.	90 5/10.

9. Farského obročí jmění obnáší v kapitálu, který se založil za výměnu provinovaných pisatelů ze Sumic. Nejedlo, Šefora, Polišhna a Mařsorolotiž za povinované odvádění tajto ročných 100 kop (žito) pšenice; a 100 kop ovsa. Vyzvanací stání Obligace čís. 775. dto 1. augusto 1853 obnes 18808 zl. konvenční mince.

Až do r. 1868 byval hřbitov okolo kostela dubovým plotem ohraděný; a když se měnil záhrey k domu, aby opět ten opravoval, rozebral jednoduše P. Tynubek celou zbyvající ohradu a spalil. Takovýl kostel neohraděný, až konečně obec pod ujetím hodného předsedavcího Tomáš Kubana z čís 217. kostelního hospodáře a kostelníka zároveň, na podzim r. 1881 novou ohradu nákladem asi 130 zl. znovu opatřila; okolo plotu se založil nazvaný divoký plot, který ~~[illegible]~~ obcan Mikuláš Ulek od 85. vazel a dobře vyvolí zaplatili nechal. Bůh dej, aby ten divoký plot se dobře ujal a dobře ochraňovaný byval dáši. Na tu ohradu přispěl kostel 25 zl.

r. 1882 opět na podzim z dlaždic kamenná kvadrovaná dlažba do kostela i až pomoc byla polovice dlažby kladena palmijma cihlamy; tak se opět stál potrek k lepšímu. Ta nová dlažba byla objednaná v Kamni Kradubni cela stala asi 500 zl. Kostel přispěl opět 25 zl. Ta práce se podrobně stala pod Tomášem Kubanem.

(1883)

Na naše patrocinium se vynasnažili naši zaříma
sluzci zednčli a tesaři co pracovaly a Peště odjá.
ra, a poslali pro náš kostel křížových pozlacených
svícnu, v ceně 50 zl. a pěkný lustr na 8 svíček v ceně
65 zl. (rektifikuje, že mnoji pracoval v neděli a ve svátek !! –)

farských stavení z vlastního jmění vynaložím, kterýžto poplatek P. Vynubek platiti se zdráhal. Tedy sem já byl tím vykořeněným benefi-
ciem obdařen. Dobré, laty glé časy sem zde dosud 29 srpen 1882 ze-
žil. Kniha "Dan Probstei da Pfarre Sumic" ukáže jak mnoho sem již
musil na farské stavení vynaložit. Již nedaleko 1.000 zl sem do
fary obrátil, a budou zde věčné opravy. Až něj po ohni byl umy-
nek celou faru rozkrabat a znova na jedno poschodí vystavět. Bo-
hužel pan P. Vynubek se proti tomu plánu zdráhal. Následkem toho
jsou stavení rozsahlé a střechy každý druhý neb třetí rok vyžadují
opravy přes sto zlatých.

Přecházeje na dějiny kostelní, opakuji, že starý kostel, který měl
dřevěnou věžu na způsob holubníka ve starých hospodářských
dvorech, byl v letech 1863-1864 přepraven, zvýšen a prodlužen,
a opatřen věžou břidlicí krytou. Na věžu se postavily ocelové
kolvicové hodiny leta P. 1868 stavené ve Vsetíně od hodináře (natuvalisty) Pilecky.
Tyto hodiny mají konstrukci, že mohou po každé čtvrthodiny
čtvrtě a hodiny bíti. Ovšem už byly častěj opravovaný, taky
jeden zdejší zlovolník (Ulek) se pomstil na obci a svavolně hodiny
pokrutil a pokazil s pomsty, že už nejsi kostelníkem! — Ulek.
Ano před 4ly lety se zavedly petrolejové lampy do kostela na osvi-
cování v čas adventu atd. Nový baldachin byly za 150 zl. zbudován
nové korouhve několik ornátů krásný byly pluvial 190 zl.
obrazy kostelu darovaný. Varhany opravovaně!! a vůbec
hledí se na zvelebený kostela. Viz kostelní věšty. — Inventář.
1 srpna 1869 měl zdejší novosvěcený kněz P. Florian Tomek
pocházející z dolního mlýna Primicie.

31 října 1870 na 18 neděli po sv. Duchu započala zde sv. Misie
a ukončena na den sv. Terezie. Účastenstvo bylo všeobecné celá
farnost brala podíl na sv. misiích a bylo komunikantů na 800.
Misionáři byly P. Jöldner, Novaček Kugel a Tomášek z Lišovle.
1871 na začátku října konala se opět Renovace sv. misie
misionáři byly: Novaček Kugel a P. Blaha. Účastenstvo
to samé. Příležitostné sv. misie 1870, před sv. Terezií
posvětil P. Superior Jöldner kamenný kříž na proti lionního mlýna
k Vejdenicum. Tento sv. kříž nechal Pavel Šíra čtvrtník ze Sumic
čís 77 na svém ukrajiu ke cti s ran Krysta Pána postavit. Na
udržení v dobrém stavu tohoto kříže jest legirovan kapitál

20 zl. který jest uložen na úroky v záložni občanské v Uh. Brodě a již obnáší z úrokami 1882 31/12. 35 zl. 97 kr.

Fundace jsou založeny za Václava Kolovrátka zdejšího faráře bývalého

1. z kapitala	89 zl. 12 k.	
2. 〃 za Pavla Šefca	100 zl.	
3. dále se ~~ve~~ založila fundaci za Josefa Vacalina a rodz.	100 zl.	
4. jsou za Anna Ulkovou a celý rodz	75 zl.	
5. kapitalů na kostel v stát. obligaci	762 zl.	91 k. 5/10.
6. 〃 u soukromých.	1,175 zl.	46 k. 5/10.
7. cena pozemku	56 zl.	
8. obligace za vybrané kostelní stříbro r 1881.	123 zl.	90 5/10.

9. Farského obnoší jmění obnáší v kapitalu, který se založil za vyměnu povinovaných desátků ze Sumic. Ujezda, Ješova, Polichna a Maršova když za povinované odvádení každo ročných 100 kop (žito) pšenice, a 100 kop ovsa. Vyvazovací sátku Obligace čís. 775. dto 1. augusta 1853 obnos 188 58 zl. konvenční mince.

Až do r. 1868 býval hřbitov ostaný okolo kostela dubovým plotem ohrazený; a když se nenašel žádný k tomu, aby oplocení opravoval, rozebral jednoduše P. Vynubek celou zbývající ohradu a opalil. Takovýl kostel rozhradený, až konečně obec pod vedením hodného představeného Toma se Lubana z čís 217. kostelního hospodáře a kostelníka zároveň, na podzym r. 1881 novou ohradu nákladem asy 130 zl. znovu opatřila; okolo plotu se založil tak nazvaný divoký plot, který ~~[illegible]~~ občan Mikuláš Ulek čís 85. sázel a dobře vysoké zaplatiti nechal. Bůh dej, aby ten divoký plot se dobře ujal a dobře ochranovaný abyse dařil. Na tu ohradu přispěl kostel 25 zl.

r. 1882 opět na podzym se kladla kamená kvadrová dlažka do kostela; až posud byla polovice dlažky kladená palenými cihlami; tak se opět stál potrok k lepšímu. Ta nová dlažka byla objednaná v Komni kvadratní sáha stala asy 5 zl. kostel přispěl opět 25 zl. Ta oprava se podobně stala pod Tomášem Lubanem.

Na naše patrocinium (1883) se vynasnažili naši zedníci a tesaři co pracovaly v Pešti od jara, a poslali pro náš kostel 6 dřevěných pozlacených svícnů, v ceně 50 zl; a pěkný lustr na beříček v ceně 62 zl. (restituto, že mnoji pracoval v neděli a ve svátek.!-

1885

Tisícileté památky úmrtí Sv. Metoděje u nás nastalé. Pan kardinal a arcipastýř náš Bedřich hrdý kraby Švarcenberg obnovil Jubileum nad Znojmem pátostným biskupským a vyzval věřícím diecéze ku putování na posvátný Velehrad, abychme jako dítky apoštola sv. Metoděje díky vzdali za dar víry, jehož se dostalo jednotlivá vlasti Bružovi cesty, lid mezi svcením zpíval písně Bružovi cesty "Sem Maria Krestanska" a Kvardian zas seven konal s větším pobožností Bružovi cesty. Assistenty byly panu celebrantovi Mnichy pp. farář P. Karel Svořák a p. Abis Ullman farář Mezděc. Ty. Místní farář a administrator Detmarski H. Brodek Ko. Leop. Vobit posluhoval jako presbiter assistent. Po posvěcení Bružovi cesty celebroval Dvojný Pán P. Kvardian Lukas Schindler Slavnou zpívanou mši svatou s poznamenáním assistenti, a celé pobožnost končila se chvalozpěvem "Te Deum laudamus". Když byla Svatá Svatosť v schránce posvátné uložena, obrátil se Dvojný P. Kvardian od oltáře k lidu a oznamoval jak následuje:

"Já Lukas Schindler Kvardian Klášter Františkán Steko v Uher. Hradišti tímto slavně prohlašuji, že dnešního dne tj. 22. června 1885 posvěcená byla ode mne, s plnomocností mnohého řádu Františkánského, Bružovi cesta s plnomocnými odpustky ve chrámě Zamiatném "Narození P. Marie" zase posvěcen za přítomnosti pána faráře a děkana Dekanátu M. Brodského Leopolda Vobita.

Jak byl na fáře vyobrazený Dítkem Ježíšem Ježíšem s mírnou klausulí "Nevědecké nosné obrazu tají vlastní cení podnes a počítkem su. Uher. Hradišťského. V Kamenicích roku měsíce a dne jak na kříž. s. spolum konečně Kvardianem Lukas Schindler Lukas Schindler

N 1894. Praesens decretum omnae Ordinariatus approbanees approbatumque confirmamus. Datum in Curia episcopali. Olomucii 25. januarii 1895.

Dr. Antonius Kohn
cancellarius.

Emanuelus Pölling
Vicarius generalis

Tudíž nová Bružovi cesta byla od června 1885 slavnostně posvěcena při veřejných službách Bo. žích. Byla to na první neděli v poště přišel dvojný P. Kvardian Františkánu z Šumíra, konal slavnostní bázaní na Bružovem cestu se vzlahu víry, potom se ovčila jednotlivá vlasti Bružovi cesty, lid mezi svcením zpíval písně Bružovi cesty "Sem Maria Krestanska" a Kvardian zas seven konal s větším pobožností Bružovi cesty. Assistenty byly panu celebrantovi Mnichy pp. farář P. Karel Svořák a p. Abis Ullman farář Mezděc. Ty. Místní farář a administrator Detmarski H. Brodek Ko. Leop. Vobit posluhoval jako presbiter assistent. Po posvěcení Bružovi cesty celebroval Dvojný Pán P. Kvardian Lukas Schindler Slavnou zpívanou mši svatou s poznamenáním assistenti, a celé pobožnost končila se chvalozpěvem "Te Deum laudamus". Když byla Svatá Svatosť v schránce posvátné uložena, obrátil se Dvojný P. Kvardian od oltáře k lidu a oznamoval jak následuje:

"Já Lukas Schindler Kvardian Klášter Františkán Steko v Uher. Hradišti tímto slavně prohlašuji, že dnešního dne tj. 22. června 1885 posvěcená byla ode mne, s plnomocností mnohého řádu Františkánského, Bružovi cesta s plnomocnými odpustky ve chrámě Zamiatném "Narození P. Marie" zase posvěcen za přítomnosti pána faráře a děkana Dekanátu M. Brodského Leopolda Vobita.

Jak byl na fáře vyobrazený Dítkem Ježíšem Ježíšem s mírnou klausulí "Nevědecké nosné obrazu tají vlastní cení podnes a počítkem su. Uher. Hradišťského. V Kamenicích roku měsíce a dne jak na kříž. s. spolum konečně Kvardianem Lukas Schindler Lukas Schindler

N 1894. Praesens decretum omnae Ordinariatus approbanees approbatumque confirmamus. Datum in Curia episcopali. Olomucii 25. januarii 1895.

Dr. Antonius Kohn
cancellarius.

Emanuelus Pölling
Vicarius generalis

Tisícileté památky úmrtí Sv. Metoděje u nás nastalé. Pan kardinal a arcipastýř náš Bedřich hrdý kraby Švarcenberg obnovil Jubileum nad Znojmem pátostným biskupským a vyzval věřícím diecéze ku putování na posvátný Velehrad, abychme jako dítky apoštola sv. Metoděje díky vzdali za dar víry, jehož se dostalo jednotlivá vlasti Bružovi cesty, lid mezi svcením zpíval písně Bružovi cesty "Sem Maria Krestanska" a Kvardian zas seven konal s větším pobožností Bružovi cesty. Assistenty byly panu celebrantovi Mnichy pp. farář P. Karel Svořák a p. Abis Ullman farář Mezděc. Ty. Místní farář a administrator Detmarski H. Brodek Ko. Leop. Vobit posluhoval jako presbiter assistent. Po posvěcení Bružovi cesty celebroval Dvojný Pán P. Kvardian Lukas Schindler Slavnou zpívanou mši svatou s poznamenáním assistenti, a celé pobožnost končila se chvalozpěvem "Te Deum laudamus". Když byla Svatá Svatosť v schránce posvátné uložena, obrátil se Dvojný P. Kvardian od oltáře k lidu a oznamoval jak následuje:

"Já Lukas Schindler Kvardian Klášter Františkán Steko v Uher. Hradišti tímto slavně prohlašuji, že dnešního dne tj. 22. června 1885 posvěcená byla ode mne, s plnomocností mnohého řádu Františkánského, Bružovi cesta s plnomocnými odpustky ve chrámě Zamiatném "Narození P. Marie" zase posvěcen za přítomnosti pána faráře a děkana Dekanátu M. Brodského Leopolda Vobita.

Jak byl na fáře vyobrazený Dítkem Ježíšem Ježíšem s mírnou klausulí "Nevědecké nosné obrazu tají vlastní cení podnes a počítkem su. Uher. Hradišťského. V Kamenicích roku měsíce a dne jak na kříž. s. spolum konečně Kvardianem Lukas Schindler Lukas Schindler

N 1894. Praesens decretum omnae Ordinariatus approbanees approbatumque confirmamus. Datum in Curia episcopali. Olomucii 25. januarii 1895.

Dr. Antonius Kohn
cancellarius.

Emanuelus Pölling
Vicarius generalis

1885.

Tisícíletá památka smrti sv. Metoděje nám nastala. Pan kardinal a arcipastýř náš Bedřich hrabě Schwarzenberg otevřel Jubilární rok krásnými pastýřskými listy a vyzval veškeren diöcesi ku patování na posvátný Velehrad, abychme jako dítky apoštola sv. Metoděje díky vzdali zadar cinkve sv. Naše farnost jest vyzvána aby 6ho července na sv. Velehrad pout v pruvodu celého dekanatu vykonala.

Taky jinými způsobem jsme se vynasnažily památnými tato rok pro naši farnost učiniti, anto hlavní oltář nakladem 200 zl krásně opraven byl. Tabernaculum jest krásně alabastrovano, a vkusně pravým zlatem vyzlaceno. Okolo votivního obrazu "Narození P. Marie se postavily tak zvané sloupky v Pompeji ověmoloku. Boční oltáře jsou docela nový; tak se sloupu Pompejiového stolu; a oltáře jsou drženy novomodným tak zvaným Drazdanským stolem drahdeny Wint. Tyto oltáře dal sem já místní farář Leopold Vrbík vlastním nakladem 300 zl vyhotoviti: kamenné podstavce si men. sa; nechala obec postavit. Obrazy jsou na nich Sv. Barbora. Sv. Florian.

Taky jest ~~zjed~~ zjednaná nová, krásná křížová cesta dle professora na malířské akademii ve Vídni "Führi. cha" poměrně malým nakladem 140 zl. Všemene bude tato křížova cesta vzácna; poněvadž onen dar 140 zl věnovaly dvě slobodné sloužící děvečky na Šumické faře totiž Barbora Volaříková a Maria Šefcova obě ze Šumic pocházející prva z Nr. 96. druhá z Nr. 65

Ještě taky dostaneme novou kazatelnu přiopsobenou stolu, jakým se nesou boční oltáře; Ta kazatelna bude mět cenu 220 zl; a obětovali bez mala všichni farníci nami, a ostatek doplatil sem já a Vrbík.

Kostel jest vnitř, taky zevnitř pěkně obylený. Všecko to se konalo na památku 1000 letého jubilea sv. Metoděje.

Tato nová křížová cesta byla 22 unora 1885 slavnostně posvěcena při veřejných službách Božích. Bylo to na první neděli v postě přišel Důstojný P. Kvardian Františkáns do Šumic, konal slavnostní kázaní na křížovou cestu se vzdaluje, potom se ověřila jednotlivá stáci křížové cesty, lid mezi svěcením zpíval písen křížové cesty " Sem dále krestanska " a P. Kvardian za tím konal s lidem pobožnost křížové cesty. Asistenty byly panu celebrantovi Rudicky pánové P. Karel Dvořák a p. Alois Ullman, farář Mezděcký. Místní farář a administrator děkanství U Brodského Lep. Vrbík posluhoval jako presbiter assistent. Po posvěcení křížové cesty celebroval Důstojný pan P. Kvardian Lukas Schindler Slavnou zpívanou mši svatou s poznamenanou assistencí, a celá pobožnost končila se chvalozpěvem Te Deum laudamus. Dyž byla hlebná svatost v schrance posvatné uschována, obrátil se Důstojný P. Kvardian od oltáře k lidu a oznamovel jak následuje:

" Ja Lukas Schindler Kvardian Klášteru Františkanského v Uher. Hradišti tímto slavně prohlašuji ze dnešního dne t. j. 22. unora 1885 posvěcená byla ode mě, v plnomocenství vrchního řádu Františkanského sv. křížová cesta s plnomocnými odpustky ve chrámě Šumickém " Narození P. Marie zasvěcenem za uctívání odp. farare a děkana děkanstvu Uh. Brodského Leopolda Vrbika.

Pak byl na fáře vyobrazený dipleme toho samého obsahu s přidanou klausuly " Na svědectví posvatného obrazu stojí vlastnoručení podpis a pečet konventu Uher. Hradišského. V Šumicích roku měsíce a dně jak nahoře f. Sigillum Conventus Hradišteusis Lukas Schindler Kvardian.

N 1894. Praesens documentum nomine Ordinariatus approbamus approbatumque confirmamus. Datum in Curia Archiepiscopali. Olomucii 25. februarii 1885

Emanuelus Pöltling
Vicarius generalis

Dr. Theodorus Koka
cancellarius.

Ta objednáno kazatelna byla na květnou neděli. Zj biskupem posvěcena, na hod Boží Vzkříšení P. P. posvěcena od mnohého faráře a děkana z Táboba a potom hned první kázání na slavnosti Sv. Rožného vzkříšení konána. V Pondělí Velikonoční 6 dubna 1885 byl den 1000 let pomalby umrtí sv. Metoděje na Velehradě. Konanou kázání v kostelo umyto lu a ozdaveno z kazatelnice ze po cely ročno umalis Ve dech hudbou pontifikalní mše sv. na Velehradě ko nany, a vytištěni byli farníci aby se náležitě ti sv. poutí na Velehrad v tento onnyjší, co zb by mnozí farníka neposlechli.

Taky v naší farnosti jsme dnešního pamatku zemrtí sv. Metoděje konali. S ráno nejprve zvon se dovolily z fary děvky cvrčelo na Boží hu. Lid od vypravaceu se zvyšují hudbou, zpívají va" lé přenes na vyznačené místo; a nižli uložili v hranu děvky udělat představení oltár a kostel ni kopeřáč a zároveň kostelník Tomáš Kuban z cís 27 (?) znamení svatého kříže na zemy, pak kladli se dě vy na své místo, kostelník sám samy přijmeil průvod nimu lidu. Že to právě 1000 let co sv. Metoděj na Vele hradě umřel zčinaje lidu cinu a bubnovim! pak se zapálila hranice a lid zpíval pocelo dvého dny až do 10 ho hodině noční sv. vinně modlil se ružence, a potom se v pokoji a pořádku do domu navrátili. V Vedině bylo mezy lidu ve všech slavenich taky v sech nejhudších osvětlení, illu minace. Mužikanti se taky vyznamenali. Hravali pocely celáo večer po 8mé hodině u kostela před sv. Křížem z vlastního popudu Velehradské a jiné sv. vše ně, a lid celicu rád ke kostelu spěchal a jiné celý den se na sen večer těšil. Taky okolek byvala podobně

lidanie sv. Cyrilla a Metoděje a potom sv. požehnání.

1886 na květnou neděli bylo z rozkazu se Otce Leo na XIII. vyhlášeno a konáno "Milostivé leto." Ponevadž se všech stran naléhají nepřátele na svatou církev, zejmě na obhujitele sv. Otce o patrimonium St. Petri, a Italia ni vlády ustavu "de propaguanda fide" secularisovat se opovažují; sv. Otce v Římě jako vězna vidí; a karbo nari a liberálové nejrádji by církev katolickou vy kořenili a zničili se namahají: pročež sv. Otec vydal encyklikli aby bylo konáno Jubileum, coby nejčetnější se věřící tuto pobožnosti (počta od dvanáce noční 1886 trva) se účastnili, a Otce nebeského usilovně prosili, aby protivenství církve svaté hnozici milostivě odvratili nátrl.

17 června 1886 na den posvícení chramu Páně naší p. Kardinal Bečnich kanonik z Fürstenberga asi 50ti let kněžství slavným sprovodem v Olomouci. Duchovenstva celá diecese věnovala na věčnou památku okno naší hlavním oltářem metropolitního chramu P. se vklenomalbě představujícího sv. Cyrilla a Metoděje, Matky Boží a Ježíše. Veškeré tři dřívnaí obrazy nastavení nyny obstoupili mimo nejpastýři pastýřskou berlu, (pečna) a nadherný lebrec (Zepter) na obyčejně tohož oltáře hlavního v metropoli Olomoucké. Samo pan kardinal nechal na tuto památku metropolní chramu Páně v Olomouci nadlaceni půl milionu zl. opravili. Tímže samým časem byl p. kardinalem nedávnovu děkanem Mk. Dvořákem, když jeho 15 kvna 1884 po smrti P. Matěje farářem Mnějetice a byvalého děkan naší Tedenatti. Dvořáky byl ustanoval.

NB. l. J. 1885 se památka 1000 letého jubileum umrtí sv. Metoděje v Římě slavnosti nechali prostřednictvím se Velehradskému chramu P. nadlatim dvorech opravit.

Ta objednana kazatelna byla na kvetnou nedi
li 29 března 1885 postavena, na hod Boží Velkonocní
k P. posvěcena od mistrního faráře a děkana L. Vrbíka a
potom hned první kazani na slavnostem Dni Božího
vzkříšení konána. V Pondeli Velikonocni 6 dubna
1885 byl den 1000 leté památky umrtí sv. Metoda
na Velehradě. Konanos kazani o tomto umrtí
a oznameno z kazatelnice, že po cely bostu umrtí Me
toda budou pontifikalní mše v. na Velehradě ko
nany, a vybyzdmuti byli farníci aby se nicméně
li sv. pouti na Velehrad o tomto osmydeni, co
by mnozy z farnika neposlechli.
Taky v naší farnosti jsme dostojne pamatku
umrti sv. Metoda konali. 5 dubna na předvecer
se dovezly 2 fury dřiny ouhelko na Báby hur,
kn. lid šel, vyprovazen se zdejší hudbou, zpivajíc va
lé písně, na označené misto; a nežli uložili
do hramu dřiny udelal představeni obce a kostel
ni hospodář a zároveň kostelník Tomáš Kuban g cis 24
(89) znameni svatého kříže na zemy, pak kladli do dři
vy na to misto, kostelník ten samy připomět přítom
nému lidu, že to právě 1000 let co sv. Metod na Vele
hradě umřel žehnaje lidu cínu a budoucím!
pak se zapálila hrama a lid zpíval po cele dvě ho
diny až do 10 ti hodině noční sv. písně modlil se
růženec, a potom se v pokoji a pořádku do dědiny
navratili. V dědině bylo mezy tím ve všech
stavenich taky v sech nejchudších osvětlení, illu
minace. Mužikanti se taky vyznamenali. Hravali
pocely oclav večer po 8mé hodině u kostela před sv.
křížem z vlastního popudu Velehradské a jiné sv. pís
ně, a lid velice rád ke kostelu spěchal a již cely den
se na ten večer těšil. Taky okolek byval odpoledne

litanie k sv. Cyrillu a Methodu a posledním sv. požehnání.

1886 na květnou neděli bylo z rozkazu sv. Otce Leo. XIII. ohlášeno a konáno "Milostivé léto." Poněvadž se všech stran naléhají nepřátelé na svatou církev, zejmě. na obklopivše sv. Otce o patrimonium St. Petri, a Italiani ouhdy ustavu "de propaganda fide" sekularisovati se opovažují; sv. Otce v Římě jako vězna držíi; a karbonáři a liberalové nejrádeji by církev katolickou vykořenili a zničiti se namáhají: pročež sv. Otec vydal encyklitu aby bylo konáno Jubileum, coby nejčetněji se věřící celé pobožnosti (která až do konce roku 1886 trvá) se účastnili, a Otce nebeského usilovně prosili, aby protivenství církve svaté hnojiti milostivě odvrátiti ráčil.

17 října 1886 na den posvícení chramu Dvanáctnáj. p. Kardinál Bečník lantgrabí z Fürstenberga své 50ti leté kněžství slavným opuštěn v Olomouci. Duchovenstvo celé diecese věnovalo na věčnou památku okno nad hlavním oltářem metropolitního chramu P. ve sklenomalbě představujícího sv. Václava, sv. Cyrilla a Metoda, Matky Boží atd. Věřící lid diecesání oběrami nastřádanými obětovali zlatou arcipastýři pastýřskou berlu, (pedum,) a nádherný Ciborec (Trzirh) na oltáře hlavního v metropoli Olomucké. Sám pan kardinál nechal na tuto památku metropolitní chram P. v Olomouci nákladem půl milionu zl. opraviti. Týmže samým dnem byl sp. Kardinálem ustanoven děkanem Uh. Brodským; kdožto již od 15 ledna 1884 po smrti P. Malíka farářem Mezoského a Cyvalského farn. nad Uh. Brodky sem byl administroval.

NB. l. P. 1885 na památku 1000leté jubileum umrtí sv. Metoda nákladem konsistoře nechali presbyterium ve Velehradském chramu P. nákladem 30.000 zl. opraviti.

1887.

Počínaje pro otcovskou Boží lásku nový, zamenání nepřetržitý, že sv. Otec Leo XIII. 31. prosince tuto hostiu sv. Jubileum 50ti letého trvání, slavnost se nepřerušeně celý svět. Kterýž se neobyčejně připravy, Matinda slavnost se vynásobení sv. Otec připravil nadosl na den Ženy, a mnohými se vynásobení sv. Otec připravil nadosl na den Ženy. Bohu zvláštní, byla nejprvé do Říma. Již naše arcipastýři obětí, dali jsem P. Bohu zvláštní, byla nejprvé do Říma. Již naše arcipastýři obětí, dali jsem P. Bohu zvláštní, že jsou se sv. Otci spontánky Moravany tentýž zavolá. Kdo ze všech slo. Že jsou se sv. Otci spontánky Moravany tentýž zavolá. Kdo ze všech slo. že přinesly dary (nejvíce Brnaky, kostelní zbožy nepřipomenutí jsou to. že přinesly dary (nejvíce Brnaky, kostelní zbožy nepřipomenutí jsou to. Portku) sv. Otci, aby temyto dary chudobné kostelí a katolické osvětě ob. Portku) sv. Otci, aby temyto dary chudobné kostelí a katolické osvětě ob. rozdal. Gratové, kněží, poslanci, biskupové, panstvo chydlaji dary

1887.

Počínaje pod ochranou Boží tento rok, znamenám nejpředněji, že sv. Otec Leo XIII. 31. prosince bude konat své Jubileum 50ti letého trvání. Tato slavnost se upozorňuje celý svět. Konají se neobyčejné přípravy, a chtějí se vynasnažení sv. Otci připravit radost na ten den. Bohu zvlášť chystá se sv. pout do Říma. Též naší arcipastýř slíbil, dali jemu Bůh zdraví, že ještě za sv. Otci s poutníky Moravany tamtéž zavítá. Lidé ze všech stavů se připravují dary (nejvíce Ornaty), kostelní zbožy nejrozmanitějšího druhu sv. Otci, aby těmito dary chudobné kostely v katolickém světě obdarovaly myslet. Vyšší, králové, potentáti, knížata, panstva chystají dary milému zástupci Krista Pána. Duchovenstvo vybízí svých ovcí aby přispěly darem sv. Otci na penězích, aby On je na nejnutnější potřeby lidské vše vynaložil. Též farnici Šumici se vybízejí ku krásné slavnosti, aby položily svůj haléř na oltář oběti sv. Otci, aby On na den svého Jubilea dici při oběti Beránka Božího svých ubohých darovníků pamětliv byl, ráčil, aby Bůh Všemohoucí co nám škodného, milostivě od nás odvrátil. A zajisté svatý Otec Leo XIII zasluhuje toho plnou měrou. On jest Veleknězem dle srdce Páně. Posílá misionáře do celého světa na rozšíření sv. církve; jest podporovatel sv. osvěty, knihovnu Římskou otevřel všem. Jest mnohým státník. Jej potentáti jinověrci hledají u něho porady; Jest Otcem veškerého křesťanstva, pomahá kde a jak může. Obzvláště jest naší Moravě nanu milostivý. Postaral se encyklikou Grande munus aby čistá slava našich svatých věrovestů SS. Cyrilla a Metoda se objasnila, rozšířila, a blahodatně kvetla. Též sv. Otec jest Velebytelem vzácným Matky Boží Marie Panny. Ustanovil r. 1883 aby měsíc říjen zvláště zasvěcen byl k cestě P. Marie Růžencové! Takéž také pobožnosti měsíc říjen se modlíme při naší sv. Růženec a pomněte Loretánské; majíce přitom pobožnosti umysl, aby Bůh Všemohoucí na přímluvu Matky B. protivnoství od své církve sv. odvrátil, mír a pokoj mezi kraji rozšířil, a nepřátele církve sv. ponížiti ráčil, aby celý svět vyznati mohl: "Pane jiného nejsi Tebe Boha našeho" Amen. 13/10 87

1888.

Jubilejní rok našeho sv. Otce dosti smutně počínal! Zkrojila našemu císařovi válka s Ruskem! Už se každodenně očekávalo že bude vypovězena; a Bůh Všemohoucí, jenž řídí národy až dosud odvrátil tuto metlu od lidu svého! Započal nový boj pérem zdaliž má býti školní mládež na základě vyny křesťanstvo katolické vyučována býti? a nastojte! Rodičové křesťanští podpisovaly adresy na nižokou radu za zavedení náboženských škol, a snimy každý věrný katolík; a hle většina učitelů na moravských školách zadaly žádosti též na nižokou radu proti adresa hovoří zvrácené čeliče! Kdo by to myslel, že učitelstva moravské tak spisolo!! Pýcha to učinila!

Olomoucký kanonik pan Kardinál byl slíbil, to také vykonal. Po Velké noci totiž se vydal do Říma, aby sv. Otci k jeho jubileum blaho

přál.

přinesl Darem o. Otci 50.000 zl. od věrných oveček katolických z Říše Slovanské; když ~~tam~~ to o Vánocích byly už vyúčtovány Dary (kazuly, pluvialy, kalichy, paciffikaly etc. etc. přetrásné kostelní nádobí a t.d. k jubileum na novy rok ev. Otci zaslano. Slíno vsak ale Saty ten náš ev. Otec věhlasnosti nad obyčejnou; tak že jemu vsim právem titul: Lumen de cœlo přináleží. Na pamatku svého jubileum blahoželit mnohym osladenym nebeskym, mezy nimy byl též 29 ledna 888 na svátek o. Františka Saleského naš Krajan P. Klement Dvořák Gymnasium u přítomnosti a assistenci Ney Důstojnejšího pana biskupa Brnenského P. Františka Bauera za blahoslaveného prohlasen; a Ten biskup Bauer měl tu čest, první mši sv. ke cti blah. Klementa v Svato Peterskem chramu P. v Římě P. Boha obětovati.'

Aby taky dušičky v očisti pocitily Jubilejní rok Otce Leona XIII na mistě Otce aby ~~v neděli v měsíci říjnu~~ poslední neděli v měsíci září konana byla slavná zpívaná mše o. za dušičky v očisti, a věřící mají svoje modlitby a dobré skutky o tomto mši. pojsti, svatosti přijmouti na tento úmysl oumy, aby byli plnomocných odpustků účastni.

Tentonok jest taky pro nás důležity, že v neděli 28 října na s. Šimona a Judy byla železniční příčni trať z Ub. Brodu přes Šumice do Vlárského průmyslu otevřena. Po hrůzu za mnohé obtěži, které obec naše tomuto podniku přinesla, nedostali ome ani záslaby v Šumicích. Za odstoupené humna a jiné pozemky železniční společnosti slaveni. Dráhy dostali ome odškodného 14.965 zl. 45 kr. Při stavbě té dráhy byl jeden Pevčat do 9 let stará Františka, dcera Franca Špála stavitela čís. cons. 47 b. neopatrnosti Pelnika přejeto, a na kusy rozdrceno. Mimo toho byl asy čtyřech Pelníky pochromozeno. Obec vypustila dráze veškeré stěk potřebný na dráhu až za Bílinu od Ub. Brodu za nepatrné odškodnu 1000 zl.; pravy se ze 50.000 krbidových metra toho štěrku z mostů, od hřbitova a nedaleko až po hranicky mám vyvozit. Dvě lokomotivy rozvážely od konce června až do 10 října někdy až 10 krát za den ten štěk.

7. prosince 888 o 6te hodině večer byl Petr Maňas z Uhrova, když šel po železniční dráze, vlakem zachycen, a zabit.

Tohoroku byly taky několikráte povodně. Voda zaplavila Šojdro 20 humno čís 79. a 80. lez Bachurci čís 39; 40 měli vodu v humnách. Dvě hospodářské slaveni l. grunt Bachurka čís 36. uvodla; a na proliva čís 80 mi Kolaře Šojdra zmizely. Jezdí teď přesně železniční vlak. Beneficium Šumické farny dostalo od železné dráhy odškodného za zahradu 300 zl. 50 kr.

1889.

Zbyšek pan Kropenta P. František Kropek dostal se na expositu d. Svebohova do
Kanadu Sikil Plany; a na jeho místo přišel z Branek děkanatu Val. Mezi. a stal se
p. František Kalousek. 30 ledna 89 zastřelil Kmoch prince Rudolf jediný syn
našeho císaře Pána. Zednáři jej svedli, potkajíli v obraz Sanctum vinu jej pri
pravili; a člověk lyžiny je všeho ohepow. Tito zednáři opsobili v Římě dobro
nok dabeckou slavnost jednomu Kacíři, a nemravnema odnadlema kněží Jor.
dana Bruno. Poslali jemu pomník, a oslavovali pana ďábla! Vyklíčkovali sla
va satana! jeho kralovaci oplatli! Bohu žalovano! že panuje ten peklný ďábel
Lid jsel mnohy na mjsku propadl Kralickým mrcem. Zbyšek obyvatele vlice lehnjí sv.
se obrazem sila a dusi. Sedlaci jsou zadluženi pro nacanume pjachui; remeslnici jsudy
přinášeli z Ješlí mnohy přes 100 zl; a letos přišli bez peněz, co vydělali pro.
pili a v kacelech prokradli! ano chlapci 15ti a 16ti leté jjž hrávají v karty a pijí
Kralka! tak přišli ze světa bez groše; a doma nejsi lepo! Letos byla ne
vrota. příliznym ovdem jarny nepodařili se, a ojmina ovsa dala semen
no zaspeč. Prvni jaheliny se prodli; ale slavy a druhe jaheliny usthli a sotvá
se od zemy zeglu. Slamy je duje malo, tak že musime dobytek prodeval. Wane
ctesli jsyde dobytek onzmocnet na slinlavku a pejhnetici, a nesmeli byli obrat
nelu vedem ctoti jarnat, tedy ome nesmeli dobytek dopola vyhanet; tedy krme
se ni pozime vykmile, a stodoly jsou prazdne! Kopa rejne slamy koštaje 2 Zl.
Ovoce sa tery nepovedlo; dvala Bohu, zemanu byla dosti, jenom že mnohym hnjou.
Nas rok se ma zde novi škola stavet vedle stare blizeze kostelu na gruntech.
Najmeno Panny Marie byla vnacim Kostele židovna Bergerova na kreslej jmeno Matl.
pozrestna, a vstoupila v manželstvi se Josefem Spačkem z oid. 133. - Vzadni cekrade
sem nebil novy plot od stany cmetovu od 27 postavili nakladem 45 zl. v předni zehrad.
ce sem lazy lidsi novy plot postavil nakladem 70 zl. Tyde dopoly před farou v chodu d.
zahradky se vykaceli jsou kly co byl semohl novy plot postavit. Prokoskel sem dervoval
roleliho prodlo za 73 zl. Z lidovoli roleliho jmeni od. 1893 byly dve nove kolidy
stribrny spidky a Knoflky od Krislanske accademie o Praze za 172 zl. opatreny.
Stile lazy cibornu sem nebil opatili stubornou nohou a Knoflikem. Tyto Kostelni
vezi zminene byly r. 1811 ovjch okrec obopatny. a mosaznymy nohy opatreny. Tedy
se stala restlace. Dejž Bůh aby to Bohu chvalilo.
Tohoto leta opetoval ze cizzi pan nejvetsim prnoskem cizzi v Berlini, lazy navstivil
Dimerka, a daroval jemu svoji podobizen v mramoru vytesanem.
V Praze se počina lazy Ďábel zadrhat. Dva bratři Gregrove brojí proti katolicke církve
Bohoslužbu, a kazou aby se Husovy postavil pomník.
Tomu dnesu P. se zanim nejy zjevesti nesle konsmuli. Nari takeli nizne turiejove umlely nasmelo.
Od roku Ustavi Velkni Svatoti jsi sme dostali 2 kazuli. dochile (jsme rodiny) a letos 1 jednou zimnou kazuli.
Tamci zjitrek zimnou kazuli zimnou (zbozzamy) prokesil.

1890.

Počátkem roku započalo se z vlády strany vyjednávat o zpravu na Čechu s Němci, ale počinani nalezi nebylo upřímne, proto se nic
spalo. V Čechach nastoupila vlada mladočeska hnutia. a bezbožne do
toho mleti bylo nezgvajeno. Kniže opatrnicko Riegra odstoupi, a nove
vlady tedy z Lagnody ven — Nabozenske školy se prestaly sem. Mladi by
jich nejvice měli udržovat. Postupem na Konferenci ve Vídni podali
Memorandum, že spis více zaviji na školach nabozenskych! Tedy vseobecnyji
napisalo zadne rozhodnuti! Nadejte Bismark propadla! Tomuto císaři ny
nijma pracujicho hůr a zvidel se jak jjm pomoci. A mnje nedobrovolec
ne stavky pracujicich hůr v celé Evropě! Socialismus se bouri a povstaci
na celé zari (organisace je popsala) Bůh ni co bude dale!
Licorna se otevrele zachole na zelyni dnjze v Šumicích. - Licorna byla tomuto
ve Jimcovani o Mh. Prosti. Svolaci biskup hrabe Gustao Beltrupl odslavoval
svatosti licimovanem. Mess Pána a Školi (encoten na tvary a zjevy) bylo tak
ne krapolitu v obrati Mh. Anatiche a Mh. Prosti! Šumice byly dvakrat tako
zahradeny! Rok letosi bych pozehrany nedy hojne tedy zase nedy se pocitle.
14 srpna přid na nete vzdlem S. P. Maria prosteli o 6te kočine vetice otoczny
cychce zitlo se je bude konec sesla! Lisice a lisice stromi pokacenych, ovce
lenebrale jsite na poly odnesany, a zadny nedovolal svoje pozale, jedine ile zdani
zbral dasly prasile rose jjmu zitlo. Ola podzim zmile v lednach otevrene po
rovne že starého Jesuitského mostu v Praze provedoi stahla s oblaku Pollany.
Němcem cina dvoile jednou v Šumicích, a v Litopedu v Lipsku. Tedy stavele, potom v 4/11
vytvoril Sanctuit (Svatit) a za nedelit tri hovile v Šumicích! (4 hrde v mesici 5) Zase
me nehovitne ve chatu, aby opet nestiti nezypatka. Tricing nemame.

Na naše hon postali remeslnici a lidsice v
Veselusti, velmi jsme Komunisjmem pre
nestali!
Letosi zima z roku 1891 byla jsi nejvyssi od
lidi a chlapcy velki mrazy jsmelisi byla
zima Zlomyslnost [illegible] jsme
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1889.

Zdejší pan Kooperator P. František Snopek dostal se na expositu do Svobohova do Kanadu Schildberg; a na jeho místo přišel z Branek dekanatu Val. Meziříčského p. František Valoušek. 30 ledna (1889) se zastřelil Korunní princ Rudolf jediný syn našeho císaře Pána. Zednáři jej svedli, pokazili a okřes Sanskou vinu jej přivedli; a člověk lozivý je všeho schopen. Tito zednáři způsobili v Římě tolto roku ďabelskou slavnost jednomu Kaciři, a nemravnému odpadlému knězi Jordanu Bruno. Postavili jemu pomník, a oslavovali pana čerta! Vykřikovali šlavu satanu! jeho kralování ať platí! Bohu žalováno! že panuje ten pekelný ďábel. Lid jest mnohý na mizinu propadl Kořalečným morem! Zdejší obyvatele všeobecně libují v sobě otravu těla a duše. Sedlaci jsou zadlužení pro naranné pijactví; remeslníci jmoty přinášívali z Pešti mnohý přes 100 zl. a letos přišli bez peněz, co vydělali, propili a v kartách prohráli! ano chlapci 15ti a 16ti leté již hrávají v karty a pijí korálku! tak přišli se světa bez groše; a doma nejní lepe! Letos byla nevoda přílišným ouhem jaříny nepodařili se, a ozimina sotva dala semeno naspět. První jaleliny se povedli; ale otavy a druhé jaleliny uschli a sotva se od zemy zvýhly. Slamy je tuze málo, tak že musíme dobytek prodávat, Mane šlesli jestě dobytek onemocnet na shnilavku a pajhnětici, a nesměl býti čtvrt roku vcelem okolí jarmak, taky sme nesmeli dobytek do pola vyhanet; tedy krmě se na podzim vykrmila, a stodoly jsou prajdne! Kopa rejně slamy koštaje 20 zl. Ovoce se taky nepovedlo; chvala Bohu, zemaku bylo dosti, jenom že mnohým hnijou.

Na rok se ma zde nová škola stavět vedle staré blíže ke kostelu na gruntech.

Na jmeno Panny Marie byla v našem kostele židovka Bergerova na křestěna jmeno Mat. pokřestěna, a vstoupila v manželství se Josefem Synčakem z čís. 133. – Vzadní zakrade sem nechal nový plot od strany sousedova čís 27 postavili nakladem 45 zl. v předně zahradě se sem taky letos nový plot postavil nakladem 70 zl. Ty dva topoly před farou u vchodu do zahradky se vykaceli jinak by se byl nemohl nový plot postavili. Pro kostel sem darovat kostelního prádla za 73 zl. Z hotovosti kostelního jmění od r. 1888 byly dva naše kalichy stříbrnými opodky a knoflíky od Křesťanské accademie v Praze za 172 zl. opatřeny. Ještě taky ciborium sem nechal opatřili stříbrnou nohou a knoflíkem. Tyto kostelní věci zmíněné byly r. 1811 svých okras oloupeny, a mosaznými nohy opatřeny! Tedy se stala neslušnce. Dejž Bůh aby to Bohu zhvalilo.

Tohoto leta opětoval náš císař pán návštěvu pruškému císaři v Berlíně, taky navštívil Bismarka, a daroval jemu svoji podobiznu v mramoru vytesanému.

V Praze se počíná taky ďábel zdvýhat. Dva bratři Gregrove brojí proti katolické církvi a duchovenstvu, a kážou aby se Husovy postavil pomník!

V našem chramu P. se zavedli nový zpěv podle nového kancionalu. Staré kostelní písně tříčajové umlkly na prosto.

Od spolku "Učení Veledné Svatosti" již sme dostali 3 kasule. dvě bílé (jedna svátečni) a letos 1/1 pěknou červenou kasule.

Farníci zjednali krásnou kasulu červenou (zbyžany) pro kostel.

1890.

Počátkem roku započalo se z vládní strany vyjednávat o vyrovnání Čechů s Němci, ale počínání nebylo upřímné, proto se rozpadlo. V Čechách nastoupila vláda mladočeska hnusila, a bezbožně do toho mladí bylo nerozvážení. Starého opatrného Riegra odstopli, a nevíš samy kudy z bagrdy ven — Naboženské školy se protivým, kteří by jich nejvíce měli udržovat. Biskupové na konferenci ve Vídni podali Memorandum, že spása říše závisí na školách náboženských! Ještě všechnovlož; nepřišlo žádné rozhodnutí! Nastojte Bismark propuštěn! Prusky císař se nejima pracujícího lidu a zadil se jak jim pomoci. I, maje nastali všeobecné slávy pracujícího lid. v celé Europě! Socialismus se bouří a povstává na celé čáře (organisace je pospolná) Bůh ví co bude dále!

1. června se otevřele zastavka na železné dráze v Šumicích. – 6 června bylo konáno sv. Birmování v Uh. Brodě. Světící biskup hrabě Pustao Bellrupt udělovul svátost birmovanem. Mass Petra a Pavla (zacoren na hody v Nyejdě) bylo strašně krepolitě v okolí Uh. Hradiště a Uh. Brodu! Šumice byly dvakrát zatraceny! Rok letoší byl požehnaný úrody hojné sady zemědělci. 14 srpna před na nebe vzetím B. P. Marie povstal o 6te hodině večer strašný vichor zdálo se že bude konec světa! Tisíce a tisíce stromů pokácených, ovoce temeřnate jsou na poly odnešeny, a žádný nedostal svoje pozdě, jedině dle zdání zbyval každý prosebe co se jemu zdálo. Na podzim zuřili v lesích strašné povodně Ze starého kamenného mostu v Praze povodeň strhla s oblouku do Vlavy. Koncem října hořelo jednou v Šumicích, a v listopadu u Cyrilla Štěly stodola; potom 4/11. vyhořel Šancířik (Suzák) a za několik dní hořelo u Žiměřa! (4krate v měsíci!) Pozne. me ustavičně ve strachu, aby opět neštěstí neovyptlo. Příčiny neznáme!

Na naše hody poslali řemeslníci a učnicí v Pešťanech pěkné červené korouhvičky darem pro náš kostel.

Letoší zima z 1890 do 1891 byla jest neobyčejná; od všech svatých trvají stále ostré mrazy (zvláště byla zima 24 stupňů Reamur) sněhu napadlo mnohosti, že nejní pamětníka; od listopadu až posud dosa. Mnoho sníce; kterýž jiné roky nebývá déle 14 dní, a mnohé zimy ani se vůbec nepostřehují. Mezi 20. roky bylo sníce okolo Uh. asi 6 týdnů;

1891.

Neobyčejný rok. Sporadický sněhu padalo; a tvořil velmi dlouho. Byly strachy, jak nastane na jaře povodně; avšak ve třech dnech se minul všechen sněh bez znamení škod. Jaro nastalo tuze krásné, a měsíc máj byl horký; 30 stupňů Reumur. Polní nastaly časté, a hrozné bouřky. Na mnohých místech poškodilo. Zaplavení bylo veliké na březích Moravy; a lilo se sníh bez přestání pocelý měsíc máj, červen a červenec. Že smutné málo kdo něco suchého uklidil do stodoly. Nastal srpen pěkný a suchý. Sklizeli hospodáři dosud také obilé. Však obilé mělo vypadlo, lidé dostali sotvi semeno ze zasetého. Žemaky neporostli se, kvítky, sotva zuvalo semeno. Opět v září října a listopadu neprselo, lidé neuvedli pro velikou suchého setí. Nejvíce se setí teprva v adventě. Co se neobyčejně povedlo byl fazole. Tyto mnohých zachránili od hladu. Píce provdobytek bylo dosti. V ostatním panuje pokoj. V Praze byla velkolepá Výstava zařízena nepamětlu před 100 lety založenou první průmyslně a hospodářské. Lisáč pan byl tam tedy asy 8 dní přítomen. Ta noci vypadno byla tak pamětná že se jí vůbec Němci v českých bydlicí nezúčastnili; předce byla tak vyvedená, že byli na noně všem pouze slávajícím. Ostatně husitismus se ustavičně zmítá mladočeši tedy vypou a podzopacují, dále; nevěra roste, co Otce se žádná svetská moc nezastává! — V Ruské zemy panuje následkem neurody hlad strašný, tisíce lidí hyne a umírá hladem! Bože jim pomoj! V Šumicích jsme vystavěli na místě starém novou školu nákladem 15.000 zl. Vypůjčili jsme na úhradu z moravské hypoteční banky 8.000 zl. Tato škola se posvětila 15 listopadu 1891. Farníci a jeden dobrodinec zjednali krásnou stříbrnou monstranci pro náš kostel v ceně 260 zl. Zdejší kooperator P. Vl. Lonšek odešel po dva a půl roku odtud do Stařice za kooperatora. Nynější p. kooperator P. Adolf Pospíšil neopresbyter přišel do Šumic 3. augusta 1891. Tento rok byl též osudný pro mě; neboť Ut. Brodský p. farář Anton Brukta 39 let starý šel na odpočinek; a já jsem se hlásil o uprázdněnou faru Ut. Brodskou, v důvěře zasluh 40ti let na patronátě Ut. Brodském na cizí Páně pracuje, a vyznamenaru důstojnosti věčením řádu dekanského do. Stic mene prasentoval tuto faru patron hrabě Adalbert Šumic kaplanovi Ut. Brodskému P. Janu Parobkovi, jenž měl 27 let služby na patronátě; ačkoliv jsem já byl od Jeho Eminenci pana kardinála a nejbližšího Olomouckého, první mezy kompetenty pro faru Ut. Brodskou povolán.

Farníci zjednali krásnou bílou kasuli za 130 zl. a jednu fialovou za 25 zl. a jednu zelenou za 16 zl.

Vděčným srdcem můžem vyznat že nás Bůh všemohoucí od hro-
zného hladu až posud zachoval. Když povážíme že hospodáři polouštěni za-
sti ani nic zrnka obylí neměli; a že zemáky se taky neporedli; musíme
vyznati že jedině náš dobrý otec nebeský nás živil a ode všeho zlého zachoval.
Budiž Pan Bůh pochválen, a vzdávejtež se Jemu všecky díky za Jeho svatou
Prozřetelnost! Ovšem se ctná třetiny hospodář následkem loňské nerody zadlu-
žil, a Boha díky hladu žádný nezakusil. – Podivno: na jaře se uka-
zovala úroda pěkná jako ozýminy, taky jaříny. Ale pohnidku má-
lo jsme obklidily! Mrazy nedostali ani semeno! Jaříny taky byly
kopeboly a ovsýhou tak přerostly, že všechno zrno udusily a hospodá-
ři malo nebo nic neobklidily. Ovoce se taky neporodlo; jedině zemáky
se urodili, a mnohým taky ne. Mistamy se objevila cholera
zejmena v Ruské zemy; v Polsky, Německu, v Hamburku mnohonásob
tisíc lidí pomřelo; v Pešti taky již panovala; ale chvála Bohu, v
našich krajinách té nemoci nebylo. Taky z vládní strany se mno-
ha opatření k zamezení této nemoci konali!
V Uh. Brodě se zařídil katolický politický spolek proti se zmaha-
jící nevěře, a lhostejnosti náboženské. Podivno že učitelstvo ve-
lice proti tomuto spolku se přičilo, a jakoby na vzdory, posla-
vili Komenskému hlavnímu nepříteli Katolické víry, pomník
na horním náměstí v Uh. Brodě!
20 srpna 1892 zemřel náš arcipastýř Olomoucký Kardinal Fürsten-
berg v Ankvaldech; a na jeho místo byl Olomoucký kanovník
P. Theodor Kohn, narozen z Březnice u Žlína za arcibiskupa volen.
15 prosince 1892 byl Šumický p. Kooperator P. Adolf Pospěch do Napajedel za
kooperatora přesazen; a z U Brodský p. Kooperator P. Augustin Chmelar na
jeho místo do Šumic poslán.
Tento rok byl osudný ve svých následcích. Umají chtěl Josef Hřib, syn Josefa Hřiba
obchodníka ze Šumic čís. 123. vdovu Velecku zavražditi. Ta osoba měla přes 100 zl. zapro-
dané voly u sebe; vlonil se k ní napadnik po 10½ hodině v noci, a tloukl ji baltou
do spanku, když ušlezela v posteli; a domnívaje se, že už je mrtvá vzal jí ty peníze. Však ta
osoba procitnula a vyznala že ji Josef Hřib chtěl zabít, a ty peníze 100 zl. jí ukradl.
Na třetí den se ty peníze u Hřiba nalezly, a on byl odsouzen na 15 let do žaláře. ×
Vzáři zase jisty Tomáš Kardinal zešílel následkem mnohopilí korala, a oběsil se
Na všech Svatých zemřel jisty Šlahora; nechtělse nechat zaopatřit s Pánem Bohem,
ačkoliv byl dvakrát u něho když se ov. Svátostmy, a poněvadž tvrdošíjně odporoval přijima-
ti ov. svátosti, a na to v noci zemřel, byl na neposvěceném hřbitově pochován. –
Na neděli 11. po sv. Duchu 21. srpna vypukl oheň mezy mši sv. a shořelo jednoslaveni.
Zahradu přiště v Ujezdě mám ostrabit. Ujezdky výbor dálsalesné vyjádření
okresnímu soudci (když se Šumické pole u Ujezdského hotáře do gremuberu vitonity
zapisovali) že ta zahrada patří Ujezdské faře. Mě se to darebactví zamlčovalo

× Už je doma. Přišel v srpnu 1904. Pomohl mu P. Hruban, poslanec.

a el. Komeitoi mi by odmítlé že sem ochotě pro vo na la zahradu pouze
ze sem vyjádřil vpravy ber nelaké (Stojiznamj ale zadal nechal, nechal v vonka
a bylo mi znamenáno že Farmu ta přidělena bysyděly, a farář bysyděly přid
ch. ch. ceně předlohu aby se ta věc vyřídila. Bohužel nepřiděchl náš farář
z tal Jeni Stale nebodl nide. – Bysyděly farář mel to jaliaté podlovanou apla
Stral mě ch. ch. nové najmuvlo.
Již sem se pomenul je moje zahrada jakstabilně upravenou chuje Bysyděnovy
farář pozvaen, zadal mi ta zaljiřel v ográjení finanční ordonance. Tadyjsem
zadplen Komidenu farář (stoj) je hazardně proti benefiziam Komidenu, ale ka
nazvem procesu rádi objednáme ta věc v dobrě mezy obou urovnali.
Zacoma nezbejal sem Ze přidělily, aby u mě 100 zl. vyplatily, a ta zahrada
tymiže aby se zůstavila k Vyhovujici obligaci Komidu a Komidy farář aby nedy ch di
obligace prosel. upravil.
Stroboi nalezitosti mi vlaki vlastní Komidi se zahradou před farou Komidem
Tedy jí nedali zapsat ve majetek obecní. Ovšem mají pomoklyno benefiziumu.
Jej sem postavil na nákrovy pro ctel. z pramenovi 150 zl. Potom mi to bylo Bohu,
<Nové domu zvoniciho esto vyjedal povolení od pyshovne M. Brodecko plna
Ceb Alterato Stanice; ceb Dunyanci očekávám dojdy Dni.>
Pozemky t.j. zůstala dědici z Pešta poslali celos naženu Zobrelu pěkny alpa.
Kozy kříž s pozlacenou figurkou nanizpomeno P. Krych.

1 8 4 3.

Dobrého roku byl náš Nejmilostivější císař a otec vlasti Ferdinand První
na arcibiskupsky trůn v Olomouci 8ho unora nastoupil.
19. unora zase se svedla památka 50 leté biskupství našeho. Otec
Lerma XIII. Zajisté tedy neobyčejná slavnost kterou věžar celaké veselo
v nadšenosti svadí konati.
Bohužel bez bojiště se pořádě vire ve všeč zmatku, anarchiste se zjevuje
ve svém deštruktivním počínání. Cholera strašina mnohých místech. Tonají
se vzpouzení proti nálezy Sněmy se musí pobnyti; mocaly a knejnectva se musí
vzdát a jsou přísně nejtěžy trestaný v navrácení Zeta zastavy.
Všemíně nastal a na statek a zaštěl a gemacle od čtvrtroku 25 dědi na ste
nebo gištěl dvakrate byly Konzuy po Čechě pokaly. Škola byla odagmešice
zavřena. Svobodní mlavy nesmeta odnášel zemědělci na kabyto!
Tej zanovalo ukonline sucha; nastřel toto mělo vice. V Německu nova Fran,
consku jeste bylo vitiovaři to sucho! v Lihach Italy bylo nanamná bída v
Sicilie vno do Gréck. Příšel vlaďní zítaj je do cizíny a nesme prodavat pice.
V Brni na jarmarku lidoziedovin se prodávali koně za 4 a pěkel. nemeli lidi
jim co dovat. Pšenice a rýž bylo mnoho, podobně jarviny byly v nás ovroení, ačko
li v mnohach krajinách Morzoy obyli nanamné mnoho sypaly.
Chvalo Pána Boha, je se ještě rýgy a zematy prodli; ačkoliv ovo. Vaclavové
dva mnozy lidy ochtě obdrží na jemácích pensobili! Tedy bylo Bohudíky
mnoho ovce jablek a hanek.
Vlizepsany Kopol přes 100 □ Sorých ploten, v kterymy bylo zed v nikoa Sojnovi
u silnici pokynyla od silničného vyhoru M. Brodischa, a pokryl nema nasyp
ve fari, vydlajdil nema oblep; a před domem příchod do fary.

Poctivané darovali lampu na
věčné světlo.

J. Ven. Kopřiva
mlynář.

F. Tomeš
zemědělec

Ve ol. Konsulter, me dig odsmälle, se sym vykstaf pro na ta xaksa Ba pnos
se tem nesadělá v prvny čas modrá. (Dělejí ovamy ale zaklad medu „vodno" a vous
Zeny Bigoldy, a ferně Bigoldy pnoslavy
a bylo mu znamenáno se Bitku ta pnoslavy. Dobu zeď nasvědčalé nazáv
ed. oba. ono Bazdělice. oba se ta sice vystěli. Dobu zeď nasvědčalé pakdoveme oba
a ted dovez dalo. nedělá nula. – Bigoldy, jsme než tkaňaňa pakdoveme oba
dělá mi Bez nedne mejsmedo.
dyž tem se Bnovedlý se mně zaňaňa jedolikáne vyňmedovem dumje Bigoldu
Jmenem nazdělá tem zaňaňa se kamjem jinmenu jnodmaňdeje. Ladyu
Jmenje Bnjnoma, zaňdělá tem se zaňaňa a kamjem jinmenu jnodmaňdeje. Ladyu
nadgna dumidem Jmenje. (dely se dazaňaňa pakdi Bencjnem dumidem, ale ne
matemin Bnoedyn nazdě odgdmu se sice v Bdělé mejy sedem uvomdé.
Zezovem nazdělá tem dan pnedělá, ada se mě ted vyňdělá jen se zaňaňa
Lymenje ada se Bnjnoma se Bdělá jnodmaňdeje a dumidyjeje ada nedy ne
odgnese a ted mjsel najsel.

Jadne Bigoldy me nedela ředadu dělá. se zaňaňa pnes Bizen dumidem
Zedy nedě. zapsel se mazdělá odem. Dosem ceny jnmedlem Bonesjnem.
Bdy tem vyňdělá a modnovy pne zaňa a gromedem. Ted. Bdem nedě dyňdělá.
Dlem d tomedo jnedinem, sede vyňdělá pnesem of a pňdnem Bi Bnedělá ada
Bde dělnáda Jmedne: ted Bnymnem nedělá dělý Bu.

Pnedumi d.j. zdmia dělmi z Bdu pnedělá ředes mědem Bedřely ada
Kerny kmy a pňdnem jignzem umjdnemde Bi Bnyda.

1 8 9 3.

Tohoto roku byl náš Nejmilostivější arcipastýř Theodor Kohn na arcibiskupský trůn v Olomouci 8.ho unora nastolen.
19. února zase se světila památka 50 líté biskupství našeho sv. Otce Leona XIII. Zajisté tato neobyčejná slavnost kterou věřící celého světa v nadšenosti svaté konali.
Bohužel bezbožství se pořáde více ve světě zmáhá! anarchisté se ozývají ve svém destruktivním počínání! Cholera strašila na mnohých místech. Tonají se opatření proti nákazy ohnivy se musí pokryti; močály a hnojníky se musí vyčistit a jsou přísné rozkazy dány k uvarování této nákazy.
Střemíně nastal u na šarlach a záškrt a zemřelo se čtyrnáctku 25 dětí na šla nebo záškrt dvakráte byly konány po třech pohřby. Škola byla čtyr měsíce zavřená. Svobodní mladcy nesměla odnášet zemřelých na hřbitov!
Též panovalo ukrutné sucho; následek toho málo píce. V Německu ave Fran. consku ještě bylo citlivější to sucho! v Čechách taky byla naramná bída sukno pro dobytek. Přišel vládní zákaz že do ciziny se nesmí prodávat píce.
V Brně na jarmarku listopadovém se prodávali koně za 4 a pětzl. neměli lidé jim co dávat. Pšenice a rži bylo málo, podobně jařiny byly u nás skrovné, ačkoli v mnohých krajinách Moravy obyté naramně mnoho sypaly.
Chvalo Pána Boha, že se ještě řepy a zemáky povedli; ačkoliv ov. Václavě dva mrazy taky veliké škody na zemácích spusobili! Taky bylo Bohudíky mnoho ovce jablek a tanek.
Střepsaný Koupil přes 100 □ dových ploten, kterymy byla zeď v ulici ve Dojrové u silnice pokryta od silničného vyboru Uh. Brodského, a pokryl nima nasyp ve faře, vydlaždil nima sklep; a před domem příchod do fary.

Peštané darovali lampu na věčné světlo.

J. Jan Dospěl
vicekurát.

F. Tempo
commisp.

1894.

Z jara mokro, práce však dosti úrodný rok. Zvláště ovoce se podařilo. V listopadu byl přeložen zdejší kooperátor P. Augustin Chmelař na administratora do Žeštné, a tu farář též obdržel. Na jeho místo dosazen štítenský kooperátor P. Josef Březovský 4 prosince. Tempek shořelá Hrbulkovi stodola.

1895.

Nově zjednáno do kostela:

Socha Panny Marie Lourdské	105·12 zl.
soukenné korouhve nové za	100 — zl
zelené korouhve damaškové	120 —
bílá korouhev pro školáky	41 —
šest větších svícnů v obni stavené po 9 zl.	54 —
4 menší svícny v obni stavené po 7 zl.	28 —
oltářík pod sochu Panny Marie	14 —
antimendium a přípravek k němu	42 —
3 ramenný svícen na velikonoce	2 —
2 kola na stropě	5 —
správa tabernáklu a prádlí	10 —
" " u Božího hrobu	10 —
za květiny	57
kříž u žebračce	10
	50 872

Slavnost, jaká ještě nevídaly Šumice byla v první den 8. září naší hodu, socha P. Marie Lourdské nesena zbemu dárcova družičkami do kostela. Vůkolní dívčata nastrojena ve věncích, kráčela se svícemi ve zpomalém pořadku. Též velké procesí z Ujezda se opp. farářem v pluviale a lektý nezlovské procesí se opp. farářem v pluviale dovršily slavnost. V kostele kázal dp. Jos. Řeřek, farář z Ujezda, vedle byly zdejší kaplan P. Valoušek František. Socha na to posvěcena a služby Boží

1894.

Z jara mokro, přece však dosti úrodný rok. Zvláště ovce se padařilo. V listopadu byl přeložen zdejší kooperator P. Augustin Chmelař za administratora do Deštné a tu faru též obdržel. Na jeho místo dosazen štítenský kooperator P. Josef Březovský 4. prosince. Ten rok shořela Krhutkovi stodola.

1895.

Nově zjednáno do kostela:

Socha Panny Marie Lourdské	105·12 zl.
soukenné korouhve nové za	100 — zl
zelené korouhve damaškové	120 —
bílá korouhev pro školáky	41 —
šest větších svícnů v ohni zlacených po 9 zl.	54 —
4 menší svícny v ohni zlacené po 7 zl.	28 —
oltářík pod sochu Panny Marie	14 —
antipendium a pěnka k P. Marii	42 —
3 rámený svícen na velkonoce	2 —
2 kola na stropě	5 —
správa tabernáklu a andělů	10 —
" " u Božího hrobu	10 —
za květiny	57
kříž v žebráčce	10
	598 72

Slavnost, jaké ještě neviděly Šumice byla v pouť dne 8. září (naše hody) Socha P. Marie Lourdské nesena z domu dárcova družičkami do kostela. Veškerá děvčata nastrojena ve věncích, kráčela se svícemi ve vzorném pořádku. Též velké procesí s Újezda se svým dp. farářem v pluviale a taktéž nedělské procesí se svým dp. farářem v pluviale dovršily slavnost. V kostele kázal dp. Jos. Štěpek, farář z Újezda, venku byvalý zdejší kaplan P. Valoušek František. Socha na to posvěcena a služby Boží

s assistencí slavně oslaveny. Tato slavnost povznesla ducha náboženství a přispěla k uctění Panny Marie. Na podzim založeno bratrstvo k uctění věčné svátosti oltářní čítající na 250 údův.

1896.

Kostelní výbor kostarní umoc se na opravě chrámu Páně s p. patronálním zástupcem a slavení fary odloženo na rok 1897 pro nedostatek peněz. Oprava chrámu Páně provedena dle návrhů hodě nákladem 441 zl. Obec 1/2 svůj zaplatila, avšak p. patronální zástupce zdráhá se povinnou část platit. Věže mokré odstraněno, očištěno až na kámen, důkladně naasfaltováno, potom obloženo cementem. Kotel uvnitř i vně i věží vybílen. Oprava střechy stála 15 zl. Na faře obveden kanál kolem kotelu a navezeno přes 300 fůr štěrku, aby doly byly vyplněny a na zeď nezatékalo. Jak jil p. arcibiskup z důvodů slavně uvítán.

1897.

Na jaře strašně pršelo, byla dvakráte povodeň, která mnoho škody způsobila na polích. Lijáky příčinou že polní práce náramně zpozděna. Žeň i letos konána po celý květen v pondělí májová pobožnost, které se farníci vždy silně stěhovali. Úroda byla slabá. Práce zednická v Peště vázne.

Vidimus in sacra Visitatione Generali die 15. Junii 1895.

+ Onufrej
Janscp. Stará Boleslavský

s assistencí slavně odslouženy. Tato slavnost povznesla ducha náboženosti a přispěla k uctění Panny Marie. Na podzim založeno bratrstvo k uctění velebné Svátosti Oltářní čítající na 250 údův.

1896.

Kostelní výbor konkurenční usnesl se na opravě chrámu Páně s p. patronátním zástupcem a stavení fáry odloženo na rok 1897. pro nedostatek peněz. Oprava chrámu Páně provedena do císařských hodů nákladem 441 zl. Obec díl svůj zaplatila, avšak p. patronátní zástupce zdráhá se povinnou část platit. - již zaplatil. Všechno mokré odstraněno, otlučeno až na kámen, důkladně naasfaltováno, potom obozeno cementem. Kostel vnitř i vně i s věží vybílen. Oprava střechy stála 15 zl. Na jaře obveden kanál kolem kostela a navezeno přes 300 fur štěrku, aby doly byly vyplněny, a na zeď nezatékalo. Tak jel p. arcibiskup z Kudic slavně uvítán.

1897.

Na jaře strašně pršelo, byla dvakráte povodeň, která mnoho škody způsobila na polích. Lijáky příčinou že polní práce náramně zpozděna. Žoni i letos konána po celý květen v předvečer májové pobožnosti, které se farníci rádi súčastňovali. Úroda byla slabá. Práce zednická v Pešti vázne.

Vidimus in sacra Visitatione Generali die 15. Junii 1898.

+ Theodorus
Princeps-Archiepiscopus

1898.

Generální visitace

Oznámena visitace generální. Chrám Páně vyléčen, kříže obnoveny, fára opravena, ploty udělány nové. Před faru navezeno 100 fůr štěrku. Ustaveny 3 nové mosty. Dne 15 června 1898 dojel Kníže-arcibiskup Olomoucký Theodor Kohn na generální visitaci do Šumic. Přijel též p. hrabě jako patron Václav Kaunic a súčastnil se celé slavnosti, která popsána v přiloženém dopisu z časopisu Mír ze dne 2. července 1898.

Nové varhany koupil místní děkan Leopold Vrbík za 900 zl od R. Riegra z Krnova.

Úroda.

Úroda tento rok nebylo jen trochu tenek

Pošta

Zřízen 10. listopadu 1898 poštovní úřad.

Dopisy.

Ze Šumic u Uh. Brodu. Obec Šumická oblažena byla dne 15. června v kázeň slavností, kterou tato uspořádána, zejména prostorna. Vítaly ráno prapory, zdobily věže a sama věže. I obrázky vyvěsily se zdobou a vzdor nich pěkné věnce svítily. V obcích vítaly svítily svítky, na střech vlaly vlaštovky prapory a bílé vlajky slavnostně oblečení spěchali k prostředku krásné slavnosti, aby zde uvítali milostivého Velepastýře, Knížete arcibiskupa olomouckého Theodora. Již zpívali vítání za průvodu hudební kapely domácí hymnu papežskou: „Tam kde slunce orkou tyčí . . .“ Již vystupovali z kočáru milostivé hlavy Knížete Páně a u kmetovského okna, zlatou trůn tedmi kleštinou zdobený a krásně pod baldachýn. Srdečně byv uvítán místním p. farářem a sam. Alkazem Leop. Vrbíkem jmenem všech farníků, kteří prosili o modlitbu, o vypnění darů Ducha Svatého, o pouta a vlastní přijímal Kníže Páně vítání vzácného hosta nejmilostivějšího pána patrona hrab. Václava z Kaunic. Za to vzal Arcibiskupskou Milost slovem srdečným přednášeným obce jménem všech obdarů a dítěnka za skvělé přijetí. Potom pěkná uspořádaný krůček do chrámu Páně a zpívá nádherné písně: „Bože chválíme Tebe!“, ctitel se též skvělé velké bohoslužbě, která byla vyzdobena a v každém okně hořely dvě svíce. Lid nahoru ve chrámu Páně, kdyby byla na hlavě, každý kmitl jen se nejblíže se dostati k Jeho arcibiskupské Milosti. Žádný nedbal tlačenice, nedbal horka a potíží kolébí, když Jeho arcibiskupská Milost tak zdvořile se modlila za hrůzky domácích. Po mši svaté a modlitbách za domácí vyzvonili Kníže Páně se kazatelnu lidu, jak každý naslouchal jeho slova, jak oči zlhly a lid mlsně plnou nabrželi, pohlédnuty plné upřeni na kazatelnu. Každý podstatně slibovat vytvořit v srdci svém, co vyšlo ve skvělé slova Kníže-arcibiskupské Milosti. Tak rozmnoží dovedl kázeň Kníže Páně! A vítaniže Jeho Milost domácímy, neboť pozvána jím milostivé nové varhany, nabídla radost pro chudé 100 zl., aby stará byla pamětka sv. generální visitace, a jedné zdálila laskavé 50 zl., aby se rozdaly chudým dle potřeby. Naslouchá a radost obecná domácích byla tak velká, že vyšelo z chrámu Páně, postavili se před faru velmi, malí, bohatí i chudí a za průvodu divadla kapely domácí vpravili pěsně po písni, provolávali Knížeti Páně „Slava“ a když byla po „Te Deum laudamus“, dávali arcibiskupské Jeho arcibiskupské Milosti a zpy nejtaky vesmírné tlumočíce klas srdce: Bože! Ty nám Theodora mnoho, mnoho léta zachovej! Tento den pamětný zevynini domácímu zůstane v paměti.

1899

Věžová báň obnovena

Dne 15 května 1899. strhl prudký vichor bání s křížem s věže. Nahražena novou za obnos 100 zl. Do báně vložen pamětní spis na pergameně psaný (představenstvo, duchovní, škola počet obyvatel 1170)

Úroda dobra.

Tohoto roku velmi pěkná úroda i rži i žita. Ovádku mnoho – klasu nebrzde.

Antisemité

Antisemité se mnohají. Proti židům v městech bouření.

1900.

Sv. missie

Leopold Vrbík děkan v Šumicích povolal 3 missionáře z Červenky u Litovle na sv. missie do Šumic. Byli to P. Josef Lástek, Superior; P. Václav Melichar; a P. Josef Janda. Byli zde 10 dnů. Účinek sv. missií byl veliký. Kommunikantů i z okolí na 1800 lidí. P. arcibiskup Theodor Kohn vyslovil svou spokojenost se svatou missií.

Deště

Letoší rok stále prší, všude povodně – mnoho škody.

Pronásledování křesťanů.

Nastávají smutné časy, v Číně pronásledují křesťany, Pán Bůh ví, jak to dopadne.

Přesazení.

Dne června přesazen zdejší kaplan Josef Březovský do Uh. Brodu a na jeho místo ustanoven dp. P. Augustin Lužný, kaplan z Břechovatel

Prohlédnuto při kanonické visitaci v Šumicích dne 12. července 1900.

Fran. Hanák kan.
Koreom. biskup

Fr. Jan Krejčík
místní

Kostelní potřeby zakoupeny.

Z příspěvků, vybraných Tomášem Hříbem č. 103 v Šumicích, zakoupeno od Školních sester v Uh. Brodě červené antipendium na Zvatelnu za 73 korun, pečetky na oltář za 35 K.

Oprava kůru za 20 K a zakoupena od Křesťanské akademie v Praze Křížová kovářka s podnoscem silně stříbřené za 37 K. Svícen do přístavnice též červená za 8 K.

1901

Lipky.

Na chodníku mezi mlýnkem a pletenou zahradou pět klenutí ořezaných lipy 4 kpl.

V úterý 4. června prodán mraveň na Břečkovicích, Kladném a Jílovém.

Povodeň

Rozvodněná Kladenka při svém útoku do Olšavy za Nedakonicemi, stekla do Šumic přes dráhu v Uh. Šumicích. Voda přibrala skalnatou prudkostí, po jedné straně vchodu vyhnati mohli. Hnala přes zahrady a domy na „Suchém vrchu“ od traktorů se hřbitovní zdi mrtvou ulicí, přes most silniční u zahrady Jelínkův a stoupla v středu přes 1 m vysoko se dříve od 5 do 8 hodin odpol. Hnala vzadu u zpředa fáru a ohrada zdi plot o přední zahradě na Dědině, zaměří pomu vrata, pro náplavou. Dříve byl upřed mlýnkem most a čtyři mlýnkem obklaveno a kouty zamazány tahem.

Kostelní kostelu

Oltářem Panně Marii Lourdské pomocí vymalováno zvláštní barvami od Malíry z Uh. Brodu.

1898.

Generální visitace

Oznámena visitace generální. Chrám Páně vyléčen, kříže obnoveny, fára opravena, ploty udělány nové. Před faru navezeno 100 fůr štěrku. Ustaveny 3 nové mosty. Dne 15 června 1898 dojel Kníže arcibiskup Olomoucký Theodor Kohn na generální visitaci do Šumic. Přijel též p. hrabě jako patron Václav Kounic a súčastnil se celé slavnosti, která popsána v přilepeném dopisu z časopisu Míru ze dne 2. července 1898.

Nové varhany koupil místní děkan Leopold Vrbík za 900 zl od R. Riegra z Kroměříže.

Ovoce.

Ovoce tento rok nebylo jen trochu trnek

Pošta

Zřízen 10. listopadu 1898 poštovní úřad.

Dopisy.

Ze Šumic u Uh. Brodu. Obec Šumická oděna byla dne 15. června v háv slavnostní. Silnice čistě zametena, májkami posázena. Všude sám prapor, sám věnec a sama růže. I obrázky vyvěšeny na stěnu a okolo nich pěkné věnce uvity. V oknech všude svítily svíčky, se střech vlaly různobarvé prapory a lidé všichni slavnostně oděni spěchali k prostřední bráně slavnostní, aby zde uvítali milého Velepastýře svého Knížete arcibiskupa olomouckého Theodora. Již zpívali všichni za průvodu hudební kapely šumické hymnu papežskou: „Tam kde strmí církve týmě . . .“ již vystupoval z kočáru miláček lidu Kníže Pán a s úsměvavou okouzlující tváří žehnal klečícímu zástupu a kráčel pod baldachýn. Srdečně byv uvítán místním p. farářem a emer. děkanem Leop. Vrbíkem jmenem všech farníků, kteří prosili o modlitbu, o vyprošení darů Ducha Svatého, o posilu a útěchu přijímal Kníže Pán uvítání vzácného hosta nejmilostivějšího pana patrona hrab. Václava z Kouniců. Na to vítal Arcibiskupskou Milost slovem srdečným představený obce jménem všech občanů a družička za školní mládež. Průvod pěkně spořádaný kráčel do chrámu Páně a zpíval nadšeně píseň: „Bože chválíme Tebe!“, ubíral se též okolo velké budovy školní, která byla vyzdobena a v každém okně hořely dvě svíce. Lid natlačen ve chrámu Páně, hlava byla na hlavě, každý toužil jen co nejblíže se dostati k Jeho arcibiskupské Milosti. Žádný nedbal tlačenice, nedbal horka a patřil k oltáři, kdež Jeho arcibiskupská Milost tak nábožně se modlila za farníky šumické. Po mši svaté a modlitbách za zemřelé vystoupil Kníže Pán na kazatelnu. Hle, jak každý sledoval jeho slova, jak oči vlhly a již nelze pláče zadržeti, polohlasitý pláč ozýval se kostelem. Každý posluchač sliboval svatosvaté v srdci svém, že uvede ve skutek slova Kníže-arcibiskupské Milosti. Tak znamenitě dovedl kázati Kníže Pán! A odměnila Jeho Milost Šumičany, neboť posvětila jim milostivě nové varhany, založila nadaci pro chudé 100 zl., aby stálá byla památka sv. generální visitace, a ještě udělila laskavě 50 zl., aby se rozdaly chudým dle potřeby. Nadšení a radost občanů šumických byla tak veliká, že vyšedše z chrámu Páně, postavili se před faru velcí, malí, bohatí i chudí a za průvodu dovedné kapely šumické zpívali píseň po písni, provolávali Knížeti Pánu „Slávu“ a když bylo po „Te Deum laudamus“, děkovali srdečně Jeho arcibiskupské Milosti a rty šeptaly vroucně tlumočíce hlas srdce: Bože! Ty nám Theodora mnohá, mnohá léta zachovej! Tento den památný nevymizí Šumičanům nikdy z paměti.

1899

Věžová báň stržena

Dne 15 května 1899. strhl prudký vichor báni s křížem s věže. Nahražena novou za obnos 100 zl. Do báně vložen pamětní spis na pergaméně psaný (představenstvo, duchovní, škola počet obyvatel 1170)

Úroda dobra.

Tohoto roku velmi pěkná úroda i rži i žita. Ženáků mnohoo — hladu nebude.

Antisemité.

Antisemité se zmáhají. Proti židům v městech bouření.

1900.

Sv. missie — Leopold Vrbík děkan v Šumicích povolal 3 misionáře z Červenky u Litovle na sv. missie do Šumic. Byli to P. Josef Vlastek, Superior; P. Václav Melichar a P. Josef Janda. Byli zde 10 dnů. Účinek sv. missií byl veliký. Kommunikantů i z okolí na 1800 lidí. P. arcibiskup Theodor Kohn vyslovil svou spokojenost se svatou missií.

Deště — Letoší rok stále prší, všude povodně – mnoho škody.

Pronásledování křesťanů. — Nastávají smutné časy, v tíně pronásledují křesťany, Pán Bůh ví, jak to dopadne.

Přesazení. — Dne června přesazen zdejší kaplan Josef Březovský do Uh. Brodu a na jeho místo ustanoven dp. P. Augustin Lužný, kaplan z Vřechovatel.

Prohlédnuto při kanonické visitaci v Šumicích dne 12. července 1900.

Frant. Hanák, kan.
Koncommissař

Jan Korpitsch
[illegible]

kostelní potřeby zakoupeny. — Z příspěvků, vybraných Tomášem Hříbem č. 103. v Šumicích, zakoupeno od školních sester v Uh. Brodě červené antipendium na Zazatelnu za 73 Korun, peřinky na oltář za 35 K.

Opraven lustr za 20 K. a zakoupena od Křesťanské akademie v Praze křestní konvička s podnosem silně stříbřené za 37 K. Svícen ke přístelnici též odtud za 8 K.

1900

lipky. — Na chodníku mezi můstkem a plotem kostelním před hlavním vchodem sazeny 4 lipky.

povodeň — V úterý 4. června průtrž mračen na Třeštovicemi, Kladnou a Jilinou. Rozvodněná Kladenka při svém ústí do Olšavy za Negdenicemi, strhla dva domy při dráze v Negdenicích. Voda přihrnula stadovou předtrží, že lidé sotva obydlí vyhnati mohli. Hnala zkrze zahrady a domy na „Suchém řádku" od trati až po hřbitovní či „mrtvou" ulici, přes most silniční u zastávky železniční a stoupla v dědině přes 1 m vysoko a stála od 5 do 8 hodin odpol. Hnala vzadu i z předu kolem fary a strhala celý plot v přední zahradě na dědině, zanesla ovšem všecko první náplavou. O život zde nepřišel nikdo, jenom kuje u dříví některými odplaveno a louky zanešeny bahnem.

Líčení kostela. — Chrám Páně červeneni vnitř i vně vyličen domácími zedníky, spolu jeskyňka P. Marie Lourdské znova vymalována vodními barvami od Maliny z Uh. Brodu.

jubileum faráře.

1. srpna 50 leté kněžské jubileum faráře a emeritního děkana Leopolda Vrbíka, kterého
74 letého. K výročí tomu darował jemu nejdůst. pan arcibiskup Theodor nový krásný kalich s vrchním; dekanátní kněžstvo zlatý pacifikál s drahokamy za 200 K.; farníci bílý pluviál
za 200 K.; obecní výbor a hasiči stůl za 80 K.; příbuzní koberce a j. Jeho Veličenstvo císař a
král František Josef I. udělil jemu při té příležitosti na žádost kněžstva dekanátního a obecního úřadu zlatý zasloužilý kříž s korunou. Vpřed večer slavnosti uspořádáno občany zastavenícko s hudbou a osvětlením. Ve čtvrtek 1. srpna a o pátých zmích slavili všichni svátek. Kostel opraven a vyzdoben, okolí kostela a fary ozdáseno branami, prapory, věnci, obrazi a stromky. Doprovázen dekanátním kněžstvem a j., sborem družiček, hasiči, hudbou, školními dítkami a jich učiteli, farníky ve vzorném malebném pořádku šel dp. jubilant do chrámu Páně. Na kazatelně přibočními dveřmi měl jubilejní kázání farář nezdenský a administrator děkanství dp. Aug. Dečábek, načež na tribuně u přítomnosti hraběte Bellegarde ze Světlova, a patron. zástupce Kounicov. A. Klinčického připnul jemu c. k. hejtman nh. Brovský, St. Maslovský, zlatý zasloužilý kříž. Poté v kostele za assistence rady konsist. dp. Bílíka a bývalých kaplanů svých obětoval jubilár svůj zlatou mši sv. Všemi účastníky doprovozen do fary zpět. Při slavnostní hostině vzpomenuto dp. arciknězem A. Přemyslovským jeho svatosti, jeho Veličenstva, J. milosti Kníže-arcibiskupa a jubilanta, všelijmi přípitky. Farníci následující na to navštívili (obecní a kostelní výbor) pohostěni ve faře. Slavnost vypadla skvěle. Farníci projevili dosáhle svoji příslušnost ku stavu kněžskému vůbec a svému faráři zvláště. Patron Václav hr. Kounic v neděli tuto osobně dojel blahopřáti jubilantovi.

1902.

jubileum papežské

1) 22. února o 8 hod. večerní na oslavu 25 letého jubilea papežského, jež započal sv. Otec Leo XIII., putovali farníci na vrch „Babí hůrku". Tam zapálena hranice, zpívány nábožné písně s průvodem šumické hudby a střelby, vykonány modlitby za sv. Otce a církev. Ženy, muži i mládež se súčastnila.

Zima němá.

2) Letos nebylo zimy. Prosince, ledna, únor beze sněhu, a potrousil-li někdy zemi, přes den vzešlal. Podběl, sedmikrásky, fialky, prvosenky a j. kvetly, včely vyletovaly, motýli se ukazovali. Strom na rozvití 28/3. na zvěstování P. Marie byla již kvetla.

3.) Z kostelní hotovosti zakoupeny kovové svícny (8) na boční oltáře za 191·80 kor. od Samassy z Lublaně.

Prohlédnuto při kan. visitaci 24. VI. 1902.

Přemyslovský
Adm. Archifer

Aug. Jeřábek
farář.

1903.

Stará neotkusná socha sv. Jana Nep. vedle školy stojící nahrazena novou. Zhotovena Jakubem Zapletalem ml. z Přerova. Nové dílo za 220 Kor., starý neforemný podstavec překřesán za 80. korun. Starý nápis: „Sancte Joanne, custodi nos ex periculo fame, pestis et ignis; ita te anhelant Sunicenses", nahražen českým: „Hodni Pánu jazyk za mzdu mou, a jmu chváliti Ho budu". Letopočet starý 1764. doplněn rokem opravy 1903. Výlohy 300 korun hrazeny sbírkou mezi farníky. V octávě sv. Jana Nep. dne 16. V. socha slavnostně posvěcena děkanem Aug. Jeřábkem, farářem v Nezdenicích. Kázání měl Frant. Fojtík, farář z Újezda.

1. června 1903. farář Leopold Vrbík, stářím a duchem sklíčený, převzat na stálý odpočinek s roční pensí 1600 Kor, a kooperator místní Augustin Lužný, jmenován administratorem uprázdněné fary.

Prohlédnuto při kanon. visitaci 30. VI. 1903.

Aug. Jeřábek
Canc. †

Frant. Fojtík,
Kon. Kom.

Dne 28. října 1903. investován nový farář Josef Březovský, dosud kaplan v Uh. Brodě a p. administrator P. Aug. Lužný přeložen za administratora do Březové.
Dne 9. listopadu 1903. instaloval vysocedůstojný pan děkan Augustin Jeřábek farář Šumického Patra Josefa Březovského.
V neděli 19. června 1904. nastolen Dr. František Sálezký Bauer na arcibiskupa Olomouckého v Olomouci. Za náš dekanat Uh. Brodský byl p. děkan Nezdenský August Jeřábek, chudáček farář ve Vlčnově a hradní kaplan Mikolajek.

Viděno visitationé canonicé
Aug. Jeřábek
Canc. †

Frant. Fojtík,
Konkomisař

Rok 1904 byl rokem velmi nuzným. Otavy nebylo žádné. Nejhorší bylo s dobytkem, ten zakusil hladu.

Dne 15. března 1904 konečně se vystěhoval ze Šumic Jos. Zelinek. Hostinec koupil představený obce Šumic František Stach. Dobré a velmi blízké pole „nade mlýnem" zakoupeno pro farní beneficium v Šumicích za 1440 korun, ale přípis Ludenka, výměra jest ještě platit. Za plochu 28a dostalo farní beneficium v Šumicích od společnosti pro stavbu dráhy z Ujezda do Luhačovic 1092 K.

V červnu 1904 z polovice kůlny postavil a zřídil Josef Březovský nákladem 195 K prádelnu a postavit dal v ní kotel i pekárku.

V roce 1904 dal vypálit Josef Březovský 36 stromků v zahradě za stodolou, v zahradě před domem, a kol kostela.

Zima dvyhla v r. 1904. velice prudka a tvrdá, i sněhu je poste.

V květnu 1905 neustále prší.

Dne 20. května 1905. povolal ke Sobě Pán Všemohoucí emeritního děkana, radu Konsistorního, vyznamenaného zlatým křížem s korunou, faráře Šumického P. Leopolda Vrbíka.

Visit. in visitatione canonica die 17. Mai. Sacerdos a. MCMV.
Aug. Jirásek
Vikář Moravský
pro generál.

franz. Fojtík
Administrátor.

P. Leopold Vrbík narodil se v Kroměříži 15 listopadu 1827. Kaplanem byl v Šumicích, Hodolanech, Brodě, administratorem v Ujezdě a Strání; farářem v Rousinově a od 1868 v Šumicích. R. 1901. přičiněním vys. důst. p. děkana Augusta Jeřábka z Nezdenic dostal zlatý kříž s korunou a od p. arcibiskupa kalich, od svého kněžstva milého stříbrný a v ohni pozlacený pacifikál s drahokamy, jejž objednal tiše p. děkan Nezdenský. P. Vrbík byl všeobecně milován a také toho zasluhoval, nemocí rheumatismem trápen byl po 38 let. Odpočívej v pokoji, kmete stříbrovlasý, ozdobo kněžstva. Pán Bůh Ti odměň všecko stonásob.

zedníci. V roce 1905 málo zedníci v Řečě vydělali, nebo socialisté jen ke stávkám radějí a vybízejí. Kdo zedníci v Řečě musí se dát zapsat do spolku socialistického, jinak práce nedostane. Mnozí proto odešli raději do Vídně.

ovoce. V roce 1905 požehnal Pán ovoce, zvláště trnek bylo jak by nalil – tím si trochu chudoba pomohla u nás.

Obilí. R 1905 nebylo obilí valné, protože zaselo. Kdo pozdě sel, tomu se ani nevyplatilo.

Mlácení. Smluvilo se náčiní a půjčili jsme si pomíčku, aby jsem měl za 1½ dne vše vymlácený, kromě slámy řezné na obřiola.

Zemáky: Letosní rok je zemákový. Každý si pochvaluje, že Ludové množství zemáků má.

Pouť. Naše pouť konala se dvoje v září. Kázal fa P. František Fojtík a celebroval vys. důst. pan Mikuláš Hb. Brodský děkan Jeřábek, farář v Nezdenicích.

32) Rok 1904 byl rokem velmi suchým. Otavy nebylo žádné.
Nejhorší bylo s dobytkem, ten zakusil hladu.
Dne 15. ledna 1904 konečně se vystěhoval ze Šumic Jrae-
lita Leopold Jelínek. Hostinec koupil představený obce
Šumic František Hlach. Dobré a velmi blízké pole „nade
mlýnem" zakoupeno pro farní beneficium v Šumicích
za 1440 korun, ale přípis laudemka, výměra jest ještě
platit. Za plochu 28a dostalo farní beneficium v Šu-
micích od společnosti pro stavbu dráhy z Újezda do
Luhačovic 1092 K.
V červnu 1904. z polovice kůlny postavil a zřídil Josef Bře-
zovský nákladem 195 K. prádelnu a postavit dal v ní
kotel i pekárku.
V roce 1904 dal vysaditi Josef Březovský 36 stromků v zahra-
dě za stodolou, v zahradě před domem, a kol kostela.
Zima dutila v r. 1904. velice prudka a trvá, i sněhu je
dosti.
V květnu 1905 neustále prší.
Dne 20. května 1905. povolal ze Sobě Pán Všemohoucí
emeritního děkana, radu Konsistorního, vyznamenaného
zlatým Křížem s korunou, faráře Šumického P. Leopol-
da Vrbíka.

Vidi in visitatione canonica
die IX. Kal. Iunii a. MCMV.
Aug. Jirásek
Canon.

Frant. Foytík
Konsistor.

Antl Německý
podt zastupce

P. Leopold Vrbík narodil se v Kroměříži 15. listopadu 1827. Kaplanem byl v Šumicích, Hodolanech, Brodě, administratorem v Výzdě a Skání; farářem v Kousinově a od 1868 v Šumicích. R. 1901. přičiněním vys. důst. p. děkana Augusta Jeřábka z Nezdenic dostal zlatý kříž s korunou a od p. arcibiskupa kalich, od svého kněžstva milého stříbrný a v ohni pozlacený pacifikál s drahokamy, jejž objednal týž p. děkan Nezdenský. P. Vrbík byl všeobecně milován a také toho zasluhoval, nemocí rheumatismem trápen byl po 38 let. Odpočívej v pokoji, kmetáren stříbrovlasý, ozdobo kněžstva - Pán Bůh Ti odmění všecko stonásob.

Zedníci. V roce 1905 málo zedníci v Řeště vydělali, nebo socialisté jen ke stávkám vádějí a vybízejí. Kdo zedníčí v Řeště, musí se dát zapsat do spolku socialistského, jinak práce nedostane. Mnozí proto odešli raději do Vídně.

Ovoce. V roce 1905 požehnal Pán ovoce, zvláště trnek bylo jak by nabil - tím si trochu chudoba pomohla u nás.

Obilí. R 1905 nebylo obilí valné, protože zavlhlo. Kdo pozdě sel, tomu se ani nevyspalo

Mlácení. Smluvilo se nás šest a půjčili jsme si parní. čku, atoj jsem měl za 1½ dne vše vymlácenou, kromě slámy řezné na obřisla.

Zemáky: Letošní rok je zemákový. Každý si pochvaluje, že takové množství zemáků má.

Pouť. Naše pouť konala se slavně 8 září. Kázal p. F. František Fojtík a celebroval vys. důst. pan děkan Uh. Brodský August Jeřábek, farář v Nezdenicích.

Dne 25. října jsme doprovodili ke hrobu mileho souseda P. Frant. Fojtíka, faráře v Újezdě u Luhačovic. Místním správcem jmenován P. Vincenc Vaněk, kaplan z Nedvědice a mi vzali kaplana P. Jana Dědáčka, který zde byl teprve asi 14 dnů za kaplana do Nedvědic.

Úpis od „malé mlýnu" již mám, ale kupní smlouva s drahou Újezd-Luhačovice samotnou nijak dostati. Dá mi to starosti.

Vše v Újezdě

Vše již mi dráha Újezd-Luhačovice přeřízla jsem odprodal:

1) obci Újezdu (chtěl jsem farním beneficiu, a oni nechtěli...) . . . . . 36ª 74ᵐ² za 500 K

2) Janu a Karolině Šustkovým pole 21ª 93ᵐ²
a pastviny . . . . . 12ª 17ᵐ² } za 600 K

3) Janu Zoverníkovi pole 59ª 79ᵐ²
a pastviny . . . . . 4ª 1ᵐ² } za 1280 K.

Za 900 K jsem zakoupil státní papír, ostatek uložil v městské spořitelni a vymohl si dovolení, abych za celý obnos směl zakoupiti pole v Šumicích.

1906.

Stodola pada.

Zima slabá, za to dešťů hrůza, následkem nich naclýlil se štít na stodole od strany Gajdoše tak nešťastně, že stahl sebou i celou vazbu, a druhý štít od Juřenkové. Rychle dřeva a zapíráme i zdi i trámové, naše ubohá sláma bude celou zimu možností, nyní se nic více opravovat nedá, ale zaly na jaře se musíme dát do práce.

Sv. biřmování.

Dne 22. května 1906. udělila J. biskup Milota Dr. Karel Wisnar v Uh. Brodě 54 chlapcům a 72 děvčatům ze Šumic svátost biřmování.

Oprava ve faře a nová přístavba

Kostelní konkurenční výbor v Šumicích se usnesl nejen stodolu opraviť a novou krídlicí zakrýti, nýbrž i přistaviti dva sklepy 1 na víno, ovoce a mléko, druhý docela oddělený se vzláštním vchodem na zeníky a řepu. Nad menším sklepem jest malá komůrka. Od sypky až po nový sklep vrýzena kulna, jižto není peníz nadkryje se stavou krídlicí se stodoly. Jezto všude dozdí zatékalo a zvláště kanal pod mlýn hrozně škodí, nutno druhý navézti výše o 1ᵐ 90 cm dobře zdrenážovat a vodu vyvésti před stavení do řeky malé.

Vidi in visitatione canonica
Pisek, Kal. Junii A. MCMVI.
Aug. Jeřábek
Jan. †

Antonín Hlinovský
farář zastupce

Jo. Vydodil
katechet

1905

Dne 25. října jsme doprovodili ke hrobu milého souseda P. Frant. Fojtíka, faráře v Újezdě u Luhačovic. Administrátorem jmenován P. Vincenc Vaněk, kaplan z Nezdenic a mi vzali kaplana P. Jana Dědáčka, který zde byl teprve asi 14 dnů za kaplana do Nezdenic.

Přepis od „nade mlýna" již mám, ale kupní smlouva s dráhou Újezd-Luhačovice nemohu nijak dostati. Dá mi to starosti.

Pole v Újezdě — Pole jež mi dráha Újezd Luhačovice přiřízla jsem odprodal:

1) obci Újezdu (chtěl jsem farní beneficiu a oni nechtěli...) . . . . . 36a 74m² za 500 K

2) Janu a Karolině Šustkovým pole 21a 93m²
a pastviny . . . . . 12a 47m² } za 600 K

3) Janu Kovaříkovi pole . . 59a 79m²
a pastviny . . . . . 4a 1m² } za 1280 K.

Za 900 K jsem zakoupil státní papír ostatek uložil v městské spořitelni a vymohl si dovolení, abych za celý obnos směl zakoupiti pole v Šumicích.

1906.

Stodola spadá. — Zima slabá, za to dešťů hrůza, následkem nich naclýlil se štít na stodole od strany Gajdoše tak nešťastně, že strhl sebou i celou vazbu a druhý štít od Juřeníkové. Rychle dřeva a zapíráme i zdi i trámoví, naše ubohá sláma bude celou zimu mokrnout, nyní se nic více opravovat nedá, ale záhy na jaře se musíme dáti do práce.

Sv. biřmování. Dne 22. května 1906. udělila J. bisk. Milost Dr. Karel Wisnar v Uh. Brodě 54 chlapcům a 72 děvčatům ze Šumic svátost biřmování.

Oprava ve faře a nová přístavba Kostelní konkurenční výbor v Šumicích se usnesl nejen stodolu opravit a novou křidlicí zakrýti, nýbrž i přistaviti dva sklepy 1 na víno, ovoce a mléko; druhý docela oddělený se vzláštním vchodem na zeníky a řepu. Nad menším sklepem jest malá komůrka. Od sypky až po nový sklep zřízena kulna, ježto není peněz nadkryje se starou křidlicí se stodoly. Ježto všude dozdí zatékalo a zvláště kanal pod mlaty hrozně škodí, nutno dvůr navézti výše o 1m 90cm dobře zdrenážovat a vodu vyvésti před stavení do říky malé.

Vidi in visitatione canonica
prid. Kal. Junii A. MCMVI.
Aug. Jeřábek
Jan. †

Antonín Hlinenský
farář zeměpisce

Jos. Vychodil
kandidát

Záznam ve farní kronice řím.-katol. farního úřadu v Šumicích
okr. Uh.Brod.

Straba 38 - Rok 1928

Cyrillo-Metodějský kříž.

Při pohřbu Volaříkové Františky č. 210 15.červenec 1925 zpozoroval jsem vyčnívající oblý kámen s nápisem na vrcholu hrobu. Kámen musel hrobník Tlach František opatrně celý vykopati. Dle letopočtu a odznaku havířů 1839 prý to byl kříž postavený na místě, kde pochováni byli havíři, dle ustního podání kdysi v Šumicích pracující. Jelikož však pisatele zajímala podoba kříže shodující se s kříži Cyrillo-Metodějskými,ofotografoval kříž a poslal k dobrozdání musejnímu spolku velehradskému, odkudž došla letos odpověď,že jedná se s největší pravděpodobností o kříž Cyrillo-Metoděkský,aby kříž byl opět viditelně zasazen v ta místa, kde byl nalezen, ježto naznačuje cestu našich svatých věrozvěstů. Kříž opět zasazen do země u hrobu uvedené Volaříkové Františky, kde byl nalezen a vykopán. Pozdější letopočet asi byl v tesán při použití tohoto kříže za pomník. Hořejší tesání v kameni jest mnohem starší. /Zelnitius./

V Šumicích dne 11.5.1957.

farář

Příčina všeho zlého!

Obrana Vyrypise: 1890; *Z Jerusalema v Čechách dne 25. září.*

V některém z čísel Čecha roku loňského vypravoval starý setník, že rozbroje národní nejvíce působili židi (a jejich noviny židovské), chtějíce odvrátiti pozornosť národův od sebe, aby v třenicích národních sami dobře loviti mohli. Kterak židi poměry společenské převracují, o tom nachází se zpráva v Solnohradském časopise Katholische Kirchenzeitung 1890 čís. 5.; nerozpakuji se sděliti tuto zprávu — pro výstrahu!

Nikdo by nedovedl vyvrátiti tu okolnosť, že všude, kdekoli vyskytují se revolucionářské strany, jež pracují na převrácení nynějšího státního a společenského pořádku, že všude tam židi jsou mezi jejich příznivci a vůdci na místě prvním. V Rusku jsou a byli od počátku židi rozhodujícím živlem mezi nihilisty, a attentát, kterým car Alexander II. se světa byl sprovozen, sosnovali židi. Socialně-demokratickou stranu v Němcích, jež drží se docela zásad republikánských a pranic netají se nenávistí dynastie křesťanské, vedou hlavně židi Singer a Sober. V Rakousku vedou socialně-demokratickou stranu, jež shotovuje se docela se svými německými přátely, židi Dr. Adler, Dr. Braun a Mandl V Italii odpověděl vůdce radikalně liberalní strany, první člen kommunalní městské rady v Římě, žid Nathan, že nechce býti při gratulování králi Humbertovi, protože se to příčí jeho republikánskému smýšlení. Ačkoli židů v Italii poměrně málo jest, nachází se jich tam přece veliký počet v tajných spolcích zednářských, a tím uchvacují nepřirozeně velikou moc. Ve Španělsku žid Castelar jest náčelníkem republikánské strany, tentýž Castelar, kterého židovsko-německé noviny v Rakousku vyličují za nejušlechtilejšího Španěla. A vůdce republikánské vzpoury v Brasilii, kterému povedlo se loni svrhnouti Don Pedra II. s trůnu, jest žid Constant. — Tak ve všech zemích jsou a za všech časů byli židi mezi prvními, kteří bouře revolucionářské osnovali. —

Pomeisl
Knihy
1857